

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE CIÈNCIA, INNOVACIÓ I UNIVERSITATS

20002 *Reial decret 905/2025, de 7 d'octubre, pel qual es modifiquen el Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, de creació, reconeixement i autorització d'universitats i centres universitaris, i acreditació institucional de centres universitaris; el Reial decret 1509/2008, de 12 de setembre, pel qual es regula el Registre d'universitats, centres i títols; el Reial decret 1002/2010, de 5 d'agost, sobre expedició de títols universitaris oficials, i el Reial decret 822/2021, de 28 de setembre, pel qual s'estableix l'organització dels ensenyaments universitaris i del procediment d'assegurament de la seva qualitat.*

I

La universitat espanyola s'enfronta a desafiaments importants relacionats amb la globalització del coneixement i de la tecnologia, les aplicacions potencials dels avenços en intel·ligència artificial en la docència, la recerca i la gestió, la necessitat d'atreure talent docent i científic i de retenir el propi, així com a la necessitat de flexibilitzar, sense renunciar al rigor acadèmic, la formació impartida i els plans d'estudi perquè tinguin més capacitat d'adaptació a les demandes d'una societat i d'una economia en transformació permanent.

Per afrontar amb èxit aquests reptes, el sistema universitari espanyol té un tret distintiu fonamental, com és la seva qualitat global, la qual cosa li ha permès assegurar la confiança de la ciutadania en la qualitat de la docència impartida a les seves aules i en l'excel·lència de la recerca desenvolupada als seus laboratoris o departaments, i, igualment, li ha facilitat competir amb garanties d'èxit en un escenari de globalització del món universitari en què estem immersos.

En aquest context, el sistema universitari espanyol està vivint una etapa de creixement exponencial quant al nombre d'universitats i de centres universitaris, com també dels estudiants que s'hi han matriculat. Aquest fet, en bona part, respon a un augment significatiu de la demanda d'estudis universitaris dels ciutadans espanyols i de ciutadans residents en altres països que es volen formar a les facultats i les escoles universitàries del nostre país. Els uns i els altres consideren l'accés als estudis universitaris com un instrument fonamental per al seu progrés professional i per a una millor inserció en el mercat laboral, local o internacional. El nostre sistema universitari ha sabut respondre a aquest desafiament de la demanda i de la complexitat creixent d'aquesta.

Així, les universitats espanyoles que, des de l'inici de la democràcia, van dur a terme una tasca important de modernització de les seves estructures acadèmiques i de recerca, i que, així mateix, a partir de mitjans de la dècada del 2000 van transformar amb èxit tota la seva oferta docent sota els principis de l'Espai Europeu d'Educació Superior, en l'actualitat estan demostrant una notable capacitat adaptativa als canvis científics, tecnològics, socials, laborals i econòmics en què estem immersos. Això es corrobora amb la renovació de l'oferta de títols universitaris, que mantenen sempre la qualitat acadèmica, i amb un creixement sense precedents en la història espanyola de les activitats de recerca i de transferència de coneixement que es desenvolupen en el seu si.

II

Aquestes polítiques universitàries centrades en la qualitat i en la igualtat d'oportunitats del sistema universitari, una vertadera història d'èxit col·lectiu per al nostre

país, s'han anat configurant des de l'inici de la democràcia al voltant d'un nucli fonamental d'universitats públiques (on s'assenta avui dia la majoria de la docència i de l'estudiantat, del professorat i, sobretot, una proporció molt elevada de la recerca i de la transferència que es duu a terme en centres d'educació superior del país), compaginat amb la presència d'universitats no públiques, heterogènies en l'origen i en la forma societària, que s'han caracteritzat, en general, i fins ara, per una qualitat homologable, similars les unes i les altres als nivells assolits a les universitats europees principals.

De tal manera, que, fins en aquest moment, la ciutadania, les administracions públiques i el teixit productiu tenien la certesa que totes les universitats espanyoles tenien nivells elevats de qualitat, indistintament de la naturalesa jurídica, la mida, l'especialització o la localització.

No obstant això, l'acceleració de les transformacions que s'estan duent a terme en el sistema universitari espanyol, producte d'una multiplicitat de factors interns i externs en l'educació superior, induïx canvis profunds en aquest sistema.

Entre aquests canvis s'ha de destacar la complexitat progressiva de la tipologia d'universitats que coexisteixen, davant l'eclosió recent de nombrosos centres privats, i la diversitat d'acostaments que aquestes empreses educatives privades practiquen al voltant de la idea central de les funcions que una universitat, entesa com a servei d'interès general, exerceix o ha d'exercir en la societat i l'economia espanyoles. Així, el 1983, l'any en què es va aprovar la Llei de reforma universitària que empenia el camí de la modernització i la democratització de la universitat, a Espanya hi havia 33 universitats públiques i 4 de privades, mentre que al setembre de 2025 s'hi comptabilitzaven 50 universitats públiques i 46 universitats privades, que disposen d'una diversitat creixent de modalitats que abracen des de les universitats promogudes per la iniciativa social sense ànim de lucre sota l'empara del concordat amb la Santa Seu de 1979, i els centres impulsats per altres sectors de l'Església catòlica, fins a centres creats per iniciatives empresarials locals, projectes fomentats per grans empreses nacionals i d'altres de promoguts per fons d'inversió internacionals. I fins i tot es compta amb universitats privades que mantenen un sistema de preus públics de la matrícula de l'estudiantat i se sustenten en part amb fons públics. A totes aquestes universitats s'hi ha d'afegir, finalment, la presència d'universitats estrangeres a Espanya que ofereixen titulacions universitàries estrangeres, i que també estan creixent en els últims anys.

Aquesta complexitat s'augmenta pel fet que algunes universitats s'expandeixen cap a altres comunitats autònomes, diferents d'on tenen la seva seu social, i creen noves universitats formalment, però que en la pràctica configuren un grup universitari (per exemple, amb unitats de gestió comunes), o, igualment, tant mitjançant l'adquisició de centres adscrits privats d'universitats públiques com instal·lant directament facultats, escoles o centres en aquests territoris.

Així mateix, un pas més en aquesta complexitat creixent el constitueix el fet que hi hagi propostes d'universitats privades que impliquen que la majoria de l'estudiantat i del professorat no resideixi a Espanya, amb la qual cosa realment el que se cerca és obtenir un títol oficial espanyol (i europeu) a distància.

En aquest context, s'ha constatat el reconeixement de diverses universitats de naturalesa jurídica privada per una llei autonòmica, malgrat tenir una valoració negativa sobre la seva qualitat com a projecte universitari emesa per la Conferència General de Política Universitària, i, malgrat això, aquestes universitats han estat autoritzades per iniciar la seva activitat acadèmica.

Aquests anys de complexitat progressiva del sistema universitari, a més, han coincidit amb una expansió de la docència universitària virtual o en línia, que va tenir, en els efectes derivats de la crisi de la pandèmia de la COVID-19, un punt d'inflexió molt important, i que ha tingut en les universitats privades el seu impulsor fonamental. Aquest desenvolupament es manifesta tant en universitats les titulacions de les quals s'imparteixen, fonamentalment, sota el model docent no presencial com en les altres presencials, però que també implementen títols o grups virtuals. En aquest sentit, en el curs 2024-2025, el 26% de l'estudiantat universitari espanyol estudia ja en format virtual

(una proporció que, per exemple, dobla el 13% assolit per aquest tipus d'estudiantat a la Gran Bretanya segons la *Higher Education Statistics Agency* [HESA] amb dades del curs 2022-2023). Aquest format ha permès accedir als estudis universitaris a milers d'estudiants que resideixen en nombroses localitats disseminades per tot el país, al mateix temps que tenim una xifra creixent d'estudiants que habiten fora d'Espanya i que estudien en alguna d'aquestes carreres virtuals que s'ofereixen en aquests centres.

Finalment, una part important de les universitats reconegudes en els últims anys està demostrant un desenvolupament limitat de les activitats de recerca i de transferència, malgrat que aquestes activitats són consubstancials al fet universitari, i són realment les que diferencien una universitat d'altres espais educatius a Espanya o en tota l'Europa occidental. Una trajectòria diferent, sens dubte, de la seguida per les universitats públiques i privades des de l'inici de la democràcia fins a l'actualitat, que havien treballat per dur a terme conjuntament la seva labor docent i la seva labor de recerca i de transferència del coneixement.

Una dada que ho il·lustra fefaentment és que, l'any 2023, el conjunt de les universitats privades va concentrar només el 5% de tots els recursos captats per fer recerca en el sistema universitari (incloent-hi els ingressos per captació de convocatòries públiques, per contractes amb empreses i institucions, per càtedres universitàries, o per la valoració de les patents), malgrat ser pràcticament la meitat de les universitats actives del país, i gairebé un terç de l'estudiantat i del professorat. Aquesta qüestió és fonamental, perquè recordem que el 70% de la recerca científica i tecnològica a Espanya es produeix en el teixit universitari, per la qual cosa és estratègic per al país que aquesta proporció global, en la qual se sosté realment la capacitat de competitivitat de l'economia espanyola, no es redueixi.

III

Tenint en compte el que s'ha exposat, és fonamental abordar els canvis normatius necessaris que garanteixin el manteniment de la qualitat de l'oferta universitària a Espanya, establint els mecanismes precisos a fi de cohonestar la creació i el reconeixement d'universitats públiques i privades, en el marc del que preveu la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, del sistema universitari, amb la necessària qualitat de l'ensenyament superior perquè segueixi fent de la universitat un instrument poderós de progrés social individual (ascensor social) i el generador de ciència i innovació que faci avançar i competir les nostres empreses (motor econòmic) i la societat en conjunt.

Aquest procés accelerat d'expansió universitària en un sistema universitari complex passa en un marc legal general, que assigna i distribueix responsabilitats entre els diferents agents. Com a punt de partida d'aquest entramat normatiu, s'ha d'esmentar l'article 27 de la Constitució espanyola, l'apartat 6 del qual diu així: «Es reconeix a les persones físiques i jurídiques la llibertat de creació de centres docents, dins el respecte als principis constitucionals».

Així mateix, aquesta norma estableix a l'apartat 8 que «els poders públics han d'inspeccionar i homologar el sistema educatiu per garantir el compliment de les lleis». D'aquests postulats legals n'ha derivat l'existència d'institucions universitàries públiques i privades al nostre país i, al mateix temps, el manament a les administracions públiques de vetllar per la qualitat de les universitats i pel fet que compleixin els requisits i les exigències que estableixen les normatives que defineixen les característiques del sistema universitari espanyol i del model universitari sobre el qual s'ha edificat.

Aquest plantejament es corrobora fefaentment a l'article 5 de la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, quan a l'apartat 1 assenyala que «el sistema universitari ha de garantir nivells de bon govern i qualitat contrastables amb els estàndards reconeguts internacionalment, en particular, amb els criteris i les directrius establerts per a l'assegurament de la qualitat en l'Espai Europeu d'Educació Superior», i pel que estableix l'apartat 2, segons el qual «la promoció i l'assegurament de la qualitat

esmentada és responsabilitat compartida per les universitats, les agències d'avaluació i les administracions públiques amb competències en aquesta matèria».

Igualment, s'ha de tenir en consideració que la universitat exerceix funcions importants, entre les quals cal destacar: la formació de professionals i de talent; la producció i transferència de coneixement científic, tecnològic i humanístic; la contribució al desenvolupament econòmic i territorial; la generació de pensament crític; la promoció de la innovació i la competitivitat, i l'impuls de les activitats culturals. Així mateix, tenen un paper clau per internacionalitzar els territoris i les economies locals i regionals, de la mateixa manera que són un motor d'ocupabilitat. Aquestes funcions es fonamenten en una universitat, indistintament de la seva naturalesa jurídica o modalitat docent, dinàmica, compromesa i oberta a protagonitzar els canvis socials, culturals i tecnològics que es desenvolupen en la societat actual, on la qualitat de tot el conjunt de les seves activitats és un desafiament permanent i una obligació per a tots els equips rectorals i per al conjunt de la comunitat universitària. Una obligació que també afecta les administracions públiques, des del respecte a les competències en matèria de política universitària atribuïdes a l'Estat i a les comunitats autònomes. Concretament, en el cas de l'Estat, en virtut de l'article 149.1.1a i 30a de la Constitució espanyola, com s'analitza més endavant, mentre que, en el cas de les comunitats autònomes, aquestes competències estarien reconegudes per l'article 148.1 de la Constitució espanyola i als seus estatuts d'autonomia respectius.

IV

Des d'aquests plantejaments, i tenint molt present aquest context, és absolutament necessari modificar el Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, de creació, reconeixement i autorització d'universitats i centres universitaris, i acreditació institucional de centres universitaris, per adaptar-lo a una realitat universitària molt més complexa, que en molt poc temps s'ha transformat profundament. Es tracta, amb això, de defensar un sistema universitari distingit, fins ara, per la seva qualitat global i per la seva solidesa acadèmica que s'assenta en unes universitats públiques majoritàries, juntament amb universitats privades, totes les quals tenen en la qualitat de la formació impartida i en la recerca produïda els eixos vertebradors principals de la seva activitat.

Aquesta és, per tant, una reforma necessària per garantir la qualitat global de tot el sistema universitari, que és un objectiu fonamental de la societat espanyola, de tal manera que la universitat segueixi sent reconeguda per tots els ciutadans com un dels pilars del nostre model de benestar.

L'educació superior, en aquest cas la universitària, és entesa des d'aquest enfocament com un servei d'interès general que pot ser prestat per institucions públiques o per empreses de naturalesa jurídica privada, però el fi fonamental del qual és la prestació d'un servei de formació i de recerca de qualitat per al conjunt del país.

En aquest sentit, la creació d'una universitat pública o el reconeixement d'una universitat privada ha de requerir un projecte global que integri totes les funcions que són consubstancials al fet universitari, i que sigui un projecte sòlid acadèmicament i econòmicament. El projecte esmentat, així mateix, s'ha de sostenir en una massa crítica (un volum mínim) d'estudiants matriculats en els seus estudis oficials de grau, màster i doctorat, ja que d'aquesta han de derivar el volum del personal docent i investigador i el personal tècnic, de gestió, d'administració i serveis necessari, així com els equipaments i les instal·lacions corresponents que garanteixin l'acompliment adequat de la docència, la recerca i la gestió, que donen sentit últim a la proposta de nova universitat i asseguruen que aquesta s'insereixi plenament en el model universitari espanyol.

En aquest sentit, segons les dades del curs 2023-2024, la mitjana d'estudiants matriculats en estudis oficials a les universitats espanyoles era de 19.782, i a les universitats públiques era de 27.252, i a les universitats privades, d'11.036. Cal retenir que actualment Espanya té una universitat amb més de 144.000 estudiants i dues amb menys de 300 estudiants. En aquest sentit, com a referència es pot indicar que, segons

la classificació de *Times Higher Education* de 2025, la mitjana d'estudiants matriculats a les 200 millors universitats del món era de 31.535.

De la mateixa manera, s'ha de posar de manifest que la mitjana, en el curs 2023-2024, de professorat (personal docent i investigador; d'ara endavant, PDI) per universitat a Espanya és de 1.559, i és de 2.374 a les universitats públiques, i de 682, a les universitats privades. Si aquests valors es consideressin en l'equivalent a temps complet, s'obtindria una mitjana global de 1.056 professors, amb un interval que aniria dels 1.640 en els centres públics als 372 de mitjana en els privats (la universitat espanyola amb més volum de professorat tindria 5.210 PDI en l'equivalent a temps complet [ETC], però hi hauria dues universitats amb només 10 PDI en l'ETC i sis més amb menys de 100 PDI).

De manera conseqüent, el volum del professorat i la seva dedicació a tasques de docència i recerca incideixen en la captació de recursos per a recerca i transferència, ja que els grups de recerca necessiten una massa crítica per ser competitius. En aquest sentit, en els tres exercicis que abraça el període de 2021 a 2023, les universitats espanyoles van captar 12.812 projectes de recerca autonòmics, nacionals i europeus de caràcter competitiu (no s'hi inclouen, per tant, ni els projectes no competitius, ni la valoració de patents ni els recursos aconseguits per a càtedres universitàries). D'aquestes dades en deriva que la mitjana de projectes de recerca obtinguts acumuladament en aquests tres exercicis per universitat va ser de 143 (cal retenir que la majoria dels projectes tenen prop de tres anys de vigència). En tot cas, la universitat que va acumular en aquests tres anys més projectes de recerca va assolir la xifra de 703, mentre que disset universitats van aconseguir menys de 10 projectes.

Des del plantejament i model d'universitat preeminent a Espanya, el professorat, un element essencial sobre el qual s'assenta l'activitat universitària, ha de ser fonamentalment professorat doctor permanent a temps complet, sense detriment de l'aportació puntual i necessària de professionals d'altres àmbits que contribueixen, amb la seva experiència i la seva perspectiva diferent, a una formació més enriquidora de l'estudiantat.

De la mateixa manera, aquesta reforma es promou per conservar un principi fundacional del nostre model universitari: l'elevat nivell de qualitat i d'excel·lència en la docència i en la recerca, que són les dues activitats considerades consubstancials a la labor universitària, de la universitat com a institució i del seu professorat com a protagonista de l'activitat universitària. No es pot considerar que una institució o empresa educativa a Espanya es pugui catalogar com una universitat si no compleix aquest principi. Aquest és el tret distintiu principal del model universitari espanyol, des de l'inici del període democràtic fins a l'actualitat, igual que s'esdevé a la majoria dels països avançats del nostre entorn. Aquesta norma, així, reforça les bases jurídiques i els instruments d'intervenció perquè les administracions públiques garanteixin el compliment d'aquest principi.

En connexió amb això, la norma introdueix una sèrie de mesures encaminades a reforçar els requisits de qualitat en el procés de creació, reconeixement i autorització de les universitats, destinades, precisament, a enrobustir la confiança de l'estudiantat, de les seves famílies i del conjunt de la ciutadania en el rigor de les seves institucions universitàries, en la qualitat dels títols que obtenen i en l'excel·lència de la recerca que es duu a terme en els seus grups de recerca, departaments o instituts. Unes mesures que, lògicament, afecten de la mateixa manera les noves propostes per crear o reconèixer una universitat i les universitats que ja estan en funcionament. En aquest sentit, cobra una importància notable per a l'assegurament permanent de la qualitat, i la seva millora constant, el procés d'acreditació institucional de les facultats i les escoles. La verificació dels requisits per a l'acreditació institucional s'assigna a les agències d'assegurament de la qualitat, en tant que organismes independents dels poders públics en la seva actuació, i que han de valorar no solament l'activitat docent, sinó també, ara, la disponibilitat, la qualitat i l'adequació del professorat.

La reforma no obstaculitza ni el creixement del sistema universitari espanyol, ni la creació de noves universitats públiques ni la llibertat d'iniciativa privada en aquest sistema, sinó que, per contra, el vol canalitzar en un context dinàmic, innovador i garantista. El sistema universitari pot seguir creixent amb iniciatives públiques o privades, al mateix temps que ho fan les demandes de formació i de coneixement de la societat espanyola i, a més, això pot estar sustentat en l'increment de la capacitat de captació d'estudiantat estranger, però ho ha de fer de manera ordenada i garantint la qualitat global irrenunciable d'aquest.

En aquest sentit, és necessari posar de manifest que en el curs 2023-2024 s'ha assolit el màxim històric d'oferta de titulacions oficials universitàries a Espanya, amb 9.765. Aquesta xifra implica un increment de 1.500 títols nous en gairebé set anys, una dada sens dubte espectacular, i que requereix una ponderació en els propers anys. La seva oferta s'estructura en 3.322 graus, 1.028 projectes formatius d'itinerari comú de grau (dobles graus), 4.049 màsters universitaris, 152 projectes formatius d'itinerari comú de màster (dobles màsters) i 1.214 programes de doctorat. Amb aquestes xifres, la mitjana d'oferta de títols oficials per universitat seria de 107. D'altra banda, el sistema universitari espanyol és generalista, en tant que són presents les grans branques del coneixement en bona part de les universitats. L'estadística anterior, referida a l'oferta de titulacions en el curs 2023-2024, corrobora que la mitjana de branques del coneixement presents a les universitats del país era de 4,4 sobre les 5 possibles, i, així mateix, el 94% de les universitats disposava d'una oferta de titulacions en 3 o més branques del coneixement.

La qualitat i la consolidació de l'excel·lència en el sistema universitari espanyol és, doncs, un factor essencial per a la competitivitat internacional de les universitats en un context de globalització ràpida del coneixement acadèmic, científic i tecnològic. Un procés de globalització multiforme i complex, amb protagonistes nacionals i empresarials molt heterogenis, però en el qual la societat i l'economia espanyola es juguen el futur. D'aquí ve la necessitat que les administracions públiques assegurin la qualitat i l'excel·lència esmentades com a elements definitoris del seu sistema universitari.

V

Mitjançant aquesta norma es reformen diversos preceptes relacionats amb el procediment i els requisits de creació, reconeixement i autorització d'universitats que havia establert el Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, de creació, reconeixement i autorització d'universitats i centres universitaris, i acreditació institucional de centres universitaris, així com altres normes connexes en matèria d'universitats amb el mateix rang de reial decret.

Com a resultat d'això, mitjançant l'article primer d'aquest Reial decret es converteix en norma vinculant la regla del fet que la creació d'una universitat pública o el reconeixement d'una universitat privada requereix un projecte global de formació i de recerca basat en la docència de qualitat i l'excel·lència de la recerca, que estigui sostingut en una massa crítica d'estudiants i de professorat suficient per garantir-ne la sostenibilitat integral com a universitat. El compliment d'aquests requisits lògics i raonables per a qualsevol universitat pública o privada que es vulgui implantar amb garanties de solvència, èxit, viabilitat i vocació de permanència s'ha d'examinar en dos informes previs a la creació i l'autorització del centre universitari: el primer, l'ha de sol·licitar d'ofici la comunitat autònoma, té caràcter preceptiu i vinculant i l'ha d'elaborar l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i l'Acreditació (ANECA) o l'agència de qualitat corresponent a la comunitat autònoma d'ubicació de la seu (i es reforça en la pràctica la capacitat de decisió en el context autonòmic de si un nou projecte universitari compleix els requisits de qualitat exigibles). Aquesta proposta recull tot el patrimoni de la trajectòria del sistema universitari espanyol en l'Espai Europeu d'Educació Superior, en el qual les agències de qualitat, com a la resta dels països europeus, tenen la capacitat d'emetre informes vinculants sobre la qualitat d'un centre universitari (acreditació

institucional), d'un títol oficial (verificació) o del currículum d'un professor o una professora (acreditació), derivats de les normatives respectives d'àmbit estatal, però que afecten tot el sistema i totes les agències de qualitat del nostre país. L'autonomia i la independència de les agències en l'elaboració d'aquests informes és la clau fonamental que explica la fortalesa d'aquesta realitat, vertadera columna vertebral dels sistemes universitaris europeus. El segon, de caràcter preceptiu, la proposta del qual ha d'elaborar el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats i s'ha d'eleva a la Conferència General de Política Universitària.

Aquest Reial decret procedeix igualment a desplegar el que disposa l'article 4 de la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, i així dota de contingut el concepte d'«universitats de característiques especials», ja que la dita Llei orgànica deriva, a l'apartat 2 d'aquell article, al Govern la facultat de determinar totes les condicions i tots els requisits que preveu la norma legal esmentada mitjançant la remissió al Reial decret. Entre aquestes universitats de característiques especials destaquen les no presencials, com encertadament esmenta la disposició addicional novena de la dita Llei orgànica.

De la mateixa manera, es reforcen els requeriments de sostenibilitat econòmica amb un aval bancari dipositat a la Caixa General de Dipòsits o un instrument legal similar, i, en la línia que indica la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, s'augmenten notablement les exigències de presència de la recerca en l'activitat de la universitat perquè es considera com una activitat consubstancial a la mateixa noció d'universitat.

Així mateix, es veu reforçada l'acreditació institucional, l'òrgan d'avaluació de la qual són les agències de qualitat, entre altres elements, ja que se sumen a la valoració de la qualitat de les activitats docents la disponibilitat i la qualitat del professorat.

D'altra banda, es potencia la capacitat de recollida i elaboració de la informació del Sistema Integrat d'Informació Universitària, per garantir la transparència i la qualitat del sistema universitari i, així mateix, la capacitat de les administracions públiques de tenir indicadors de seguiment de la qualitat global universitària, sempre respectant la legislació sobre protecció de dades. De la mateixa manera, s'estableix la creació en cada universitat del comitè ètic de comportament del personal docent i investigador en matèria de recerca i transferència, per tal d'establir criteris de bones pràctiques en el desenvolupament de la recerca i, especialment, en l'ús de la intel·ligència artificial i de les tecnologies de la informació i la comunicació en l'elaboració i la difusió de la ciència.

Finalment, amb la voluntat de dotar de capacitat de competir en un context internacional marcat per la globalització del coneixement, s'estableix una regulació dels centres universitaris a l'estranger i de la creació de centres d'alts estudis, a semblança de centres de prestigi elevat que caracteritzen algunes de les grans universitats europees.

Les modificacions que introdueix el Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, s'acompanyen amb les que s'efectuen en tres reials decrets més. Així, mitjançant els articles segon i quart, que modifiquen el Reial decret 1509/2008, de 12 de setembre, pel qual es regula el Registre d'universitats, centres i títols, i el Reial decret 822/2021, de 28 de setembre, pel qual s'estableix l'organització dels ensenyaments universitaris i del procediment d'assegurament de la seva qualitat, respectivament, se substitueix la locució nominal «àmbit de coneixement» per la de «camp d'estudi». El canvi aspira a aconseguir més claredat conceptual i evitar confusions, atès que el Reial decret 822/2021, de 28 de setembre, establia que els títols acadèmics s'han d'adscriure a un «àmbit de coneixement»; però, al mateix temps, la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, utilitza aquest mateix concepte en connexió amb les relacions de llocs de treball del professorat. En aquest context, és necessari canviar aquesta denominació, reservar el terme «àmbit de coneixement» per a les qüestions relacionades amb els llocs de treball, i introduir el concepte «camp d'estudi» per a les qüestions acadèmiques. Finalment, mitjançant l'article tercer es modifica el Reial decret 1002/2010, de 5 d'agost, sobre expedició de títols universitaris oficials. S'estableix que, en expedir materialment els títols, en aquests s'ha d'incorporar en un lloc visible (just després de la denominació del títol i, si s'escau,

de la menció corresponent) que la modalitat d'impartició del títol oficial ha estat presencial, semipresencial o híbrida, o virtual, segons que consti en la memòria d'aquest.

VI

Aquest Reial decret té un caràcter bàsic i es dicta en aplicació de les regles 1a i 30a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència per a la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals, així com la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals i normes bàsiques per al desplegament de l'article 27 de la Constitució, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en aquesta matèria, respectivament.

El marc regulador que introdueix aquesta reforma respecta les facultats d'intervenció i ordenació que els estatuts d'autonomia reconeixen a les comunitats autònomes en l'àmbit de l'educació superior, així com l'autonomia de què disposen les universitats en virtut del dret fonamental que reconeix l'article 27.10 de la Constitució espanyola.

Així, en la competència reservada a l'Estat en virtut de l'article 149.1.30a de la Constitució espanyola és subjacent el principi d'igualtat de tots els espanyols en qualsevol part del territori espanyol (art. 139.1 CE), que és un principi vinculat estretament a aquesta atribució competencial» (STC 122/1989, FJ 5); és a dir, es tracta d'una competència vinculada directament a les condicions bàsiques que garanteixen la igualtat en l'exercici dels drets en qualsevol part del territori espanyol i lligada, així mateix, a la garantia de la llibertat de circulació i establiment dels professionals i a la lliure prestació de serveis (art. 139 CE i 149.1.1 CE)». En aquest sentit, destaca també l'STC 107/2014, FJ 7.

La mateixa Sentència del Tribunal Constitucional 26/1987 va assenyalar encertadament que «... l'Estat, des de la competència reconeguda per l'art. 149.1.30a, pot sens dubte establir condicions bàsiques relatives al professorat, a la viabilitat econòmicofinancera i a la qualitat de les instal·lacions universitàries, atès que, com hem reiterat en altres sentències, des d'aquest títol pot regular, pel que aquí interessa, les bases que garanteixin el dret de tots a l'educació mitjançant la programació general de l'ensenyament (art. 27.5), la llibertat de creació de centres docents dins del respecte als drets constitucionals (art. 27.6) i l'homologació del sistema educatiu per garantir el compliment de les lleis (art. 27.8)».

Juntament amb això, el mateix Tribunal Constitucional ha assenyalat en diversos pronunciaments que les condicions bàsiques assenyalades, com les que es preveuen en aquest projecte normatiu, «permeten a l'Estat establir una certa homogeneïtat en l'exercici d'aquests drets quan això sigui aconsellable per evitar una diversitat excessiva que pugui menyscabar l'entitat substancial del dret de què es tracta» (STC 247/2007, FJ 17, esmentada a les STC 111/2012, FJ 6, i 120/2024, FJ 3).

El Tribunal esmentat assenjala que «en relació amb l'educació és necessari recordar que es tracta d'una matèria compartida entre l'Estat i les comunitats autònomes... i que les competències de l'Estat en matèria educativa deriven, sobretot, del que disposen les clàusules 1 i 30 de l'article 149.1 CE..., i les dites competències arrelen en el dret fonamental a l'educació (art. 27 CE), l'exercici igualitari del qual ha de garantir l'Estat (STC 6/1982, FJ 3)».

I «dins d'aquestes "condicions bàsiques" cal entendre inclosos, així mateix, els criteris que tenen una relació necessària i immediata amb aquelles, com ara l'objecte o l'àmbit material sobre el qual recauen les facultats que integren el dret [...]; els deures, els requisits mínims o les condicions bàsiques en què s'ha d'exercir un dret [...]; els requisits indispensables o el marc organitzatiu que possibiliten l'exercici mateix del dret (com la inscripció censal per al dret de sufragi...); etc.» (STC 61/1997, FJ 8).

Aquesta norma s'adequa als principis de bona regulació que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions

públiques. En primer lloc, compleix els principis de necessitat i eficàcia, ja que és del màxim interès públic assegurar la qualitat docent i investigadora de les universitats i dels centres universitaris.

També compleix el principi de proporcionalitat, ja que conté la regulació imprescindible per aconseguir els objectius que es volen assolir amb la seva aplicació, una vegada constatat que no hi ha altres mesures alternatives i que és necessari aprovar una norma amb rang de reial decret per incorporar les innovacions normatives que conté.

Així mateix, adequa la regulació reglamentària al que disposa la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, en benefici de la seguretat jurídica.

D'altra banda, es compleix el principi de transparència en la mesura en què la norma identifica clarament el seu objecte i la seva finalitat, tant al preàmbul com a la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu amb què s'acompanya, i, a més, la norma s'ha tramitat de conformitat amb el que disposa l'article 26 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

Finalment, la norma és adequada al principi d'eficiència en la mesura en què s'evita la introducció de càrregues innecessàries i accessòries.

La reforma d'aquest Reial decret es dicta en aplicació del manament que contenen els articles 4.2 i 5, i igualment la disposició final vuitena de la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març.

Així, l'article 4.2 avantdit explicita que, per garantir la qualitat del sistema universitari i, en particular, de la docència i la recerca, el Govern, mitjançant un reial decret, ha de determinar les condicions i els requisits bàsics per a la creació d'universitats públiques i el reconeixement d'universitats privades, així com per al desenvolupament de les seves activitats.

De conformitat amb la normativa vigent, s'ha informat d'aquest Reial decret el Consell d'Universitats, el Consell d'Estudiants Universitaris de l'Estat i la Conferència General de Política Universitària. Així mateix, s'ha donat audiència a nombroses organitzacions i associacions representatives del sistema universitari espanyol.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Ciència, Innovació i Universitats, amb l'aprovació prèvia del ministre per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 7 d'octubre de 2025,

DISPOSO:

Article primer. Modificació del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, de creació, reconeixement i autorització d'universitats i centres universitaris, i acreditació institucional de centres universitaris.

El Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, de creació, reconeixement i autorització d'universitats i centres universitaris, i acreditació institucional de centres universitaris, queda modificat de la manera següent:

U. Se'n modifica l'article 2, que queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Denominacions: universitat i centres universitaris.*

1. Es poden denominar "universitats" únicament les institucions que s'hagin creat o reconegut de conformitat amb la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, del sistema universitari, i que compleixin el que estableix aquest Reial decret.

2. Es poden denominar "centres universitaris" els que s'hagin creat o reconegut com a tals de conformitat amb la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, i les denominacions dels quals poden ser les de facultats, escoles, instituts universitaris de recerca o escoles de doctorat, així com els altres centres o estructures necessaris per a l'exercici de les funcions que són pròpies a la universitat. Aquests centres poden ser propis o adscrits. En cap cas una

universitat no pot tenir centres propis o centres adscrits que no tinguin per objecte la impartició de títols oficials de grau, màster universitari i programes de doctorat i el desenvolupament de tasques de recerca, o siguin centres exclusivament dedicats a activitats de recerca i de transferència. Aquests centres adscrits també poden desenvolupar activitats de formació permanent. Així mateix, les universitats poden tenir centres específics dedicats a la impartició d'activitats de formació permanent.

3. La denominació d'“universitat” i de “centres universitaris” queda referida exclusivament al que estipulen els apartats 1 i 2 d'aquest article. En cap cas no es poden utilitzar aquestes o altres denominacions que pel seu significat puguin induir a una confusió per part de qualssevol persones naturals o jurídiques, públiques o privades, que no compleixin el que disposa aquest Reial decret, incloent-hi les referències a aquests termes en altres idiomes.

4. En tot cas, tenen la condició d'“universitats de característiques especials” en virtut de l'habilitació que conté l'article 4.2 de la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, en relació amb la disposició addicional novena de la Llei orgànica esmentada, i a fi de garantir la qualitat homogènia dels seus ensenyaments per a tot l'estudiantat independentment del seu lloc de residència, les universitats que imparteixin més del 80 per cent de la seva activitat docent en títols oficials de grau, màster universitari i programes de doctorat sota el model docent virtual, o híbrid, entesa la dita activitat com la suma total dels crèdits ECTS de tota la seva oferta acadèmica.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«1. La creació de les universitats públiques i el reconeixement de les universitats privades, que en aquest últim cas té un caràcter constitutiu, d'acord amb el que estableix la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, s'ha de portar a terme:

a) Per una llei de l'assemblea legislativa de la comunitat autònoma en el territori de la qual s'hagi d'ubicar, previ informe preceptiu de la Conferència General de Política Universitària. La proposta de l'informe esmentat l'ha d'elaborar el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats.

b) Per una llei de les Corts Generals a proposta del Govern, d'acord amb el Consell de Govern de la comunitat autònoma en l'àmbit territorial de la qual s'hagi d'establir la seu oficial quan es tracti d'universitats de característiques especials, i amb l'informe previ preceptiu de la Conferència General de Política Universitària. La proposta de l'informe esmentat l'ha d'elaborar el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats.»

Tres. Es modifica l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Condicions, requisits i procediment per a la creació i per al reconeixement d'una universitat o un centre universitari en el sistema universitari espanyol.*

1. A més del que preveu la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, per a la creació o per al reconeixement, segons que correspongui, d'una universitat i de la normativa que, si s'escau, estableixin les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències, s'han de complir les condicions i els requisits que estableix aquest Reial decret en relació amb la seva activitat docent, la seva activitat investigadora i de transferència del coneixement, el seu personal docent i investigador, l'experiència prèvia en gestió universitària de l'equip encarregat de la direcció i la gestió de la universitat o del centre, i la disponibilitat i les característiques de les instal·lacions i dels equipaments.

2. Per iniciar el procés de creació o de reconeixement d'una universitat o, si s'escau, d'un centre universitari, i la seva autorització posterior per a l'inici de les activitats acadèmiques, s'ha de presentar una memòria o documentació (d'ara endavant, memòria) justificativa del compliment de les condicions i dels requisits exigits per aquest Reial decret i, de la mateixa manera, per la normativa de la comunitat autònoma en què s'ubicaria la seu de la universitat o, si s'escau, el centre. Aquesta memòria s'ha de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent, excepte per a la creació o per al reconeixement de les universitats de característiques especials a què fa referència l'article 2.4 d'aquest Reial decret, cas en què s'ha de presentar davant el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats.

3. En el supòsit que el procediment s'iniciï davant la comunitat autònoma on s'hagi d'ubicar la seva seu oficial, aquesta ha de sol·licitar l'informe preceptiu i vinculant d'ofici a la seva agència corresponent d'avaluació de la qualitat i inscrita en el Registre europeu d'agències de qualitat (*European Quality Assurance Register, EQAR*), o, en cas que no disposi d'aquesta, a l'organisme autònom Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i l'Acreditació (d'ara endavant, l'ANECA).

En el cas de les universitats de característiques especials a què fa referència l'article 2.4, amb l'excepció que estableix la disposició addicional catorzena d'aquest Reial decret, el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats ha de sol·licitar d'ofici el dit informe preceptiu i vinculant a l'ANECA.

4. L'informe de les agències ha de valorar la qualitat global del projecte presentat de conformitat amb els requisits i les exigències que estipula aquest Reial decret i ha d'analitzar, entre altres aspectes, la qualitat de l'oferta docent; la disponibilitat, les característiques i l'adequació de la plantilla de professorat que sustenta aquesta activitat docent i investigadora i que es compromet l'entitat promotora del projecte universitari a contractar; la dotació d'equipaments i instal·lacions per a la docència, la recerca i la transferència, de serveis i de gestió, i la solvència de la programació pluriennal de la recerca i la transferència de la universitat.

5. L'agència de qualitat disposa d'un termini màxim d'un any des de la recepció de la sol·licitud per a l'emissió i l'evacuació d'aquest informe a la comunitat autònoma o, si s'escau, al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats.

Els promotors poden esmenar les faltes en què incorri la sol·licitud, en els termes que preveu l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

En tot cas, s'ha de substantiar un tràmit d'audiència als interessats, a fi que aquests puguin al·legar i presentar els documents i les justificacions que considerin pertinents, en els termes que preveu l'article 82 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

La falta d'evacuació de l'informe de l'agència de qualitat corresponent en el termini assenyalat a la comunitat autònoma o, si s'escau, al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats implica el caràcter desfavorable d'aquest.

6. Si l'informe de l'agència corresponent és favorable, s'ha de remetre la memòria de la proposta per crear o reconèixer una universitat al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats per a l'elaboració de la proposta d'informe preceptiu que s'ha d'eleva a la Conferència General de Política Universitària. De l'informe esmentat se n'ha de donar trasllat a la comunitat autònoma, al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats i al sol·licitant de la creació o del reconeixement de la universitat.

Si l'informe de l'agència corresponent és desfavorable o aquest no s'ha emès en el termini a què fa referència l'apartat anterior, l'òrgan competent de la comunitat autònoma o, si s'escau, del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, ha de dictar una resolució denegatòria que posi fi al procediment administratiu de

sol·licitud de creació o de reconeixement d'una universitat, i aquesta s'ha de notificar a l'interessat, que no pot tornar a presentar una nova sol·licitud fins transcorreguts, almenys, dos anys des de la data de la notificació de la resolució esmentada.

7. La proposta d'informe preceptiu que elabora el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats per a la Conferència General de Política Universitària ha de prestar una atenció especial a la sostenibilitat econòmica de la proposta. Igualment, ha de verificar el compliment dels requisits que preveu l'article 96.2 de la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març. L'informe de la Conferència General de Política Universitària s'ha d'evacuar en un termini màxim de sis mesos des de l'inici del procediment.

8. De conformitat amb la normativa aplicable a la creació d'òrgans col·legiats, s'han de crear, a les agències de qualitat, comissions d'avaluació específiques per emetre l'informe d'avaluació de la qualitat global de la proposta de creació o reconeixement d'una universitat, amb una composició que garanteixi una majoria de membres procedents dels col·lectius de professorat següents: catedràtics o catedràtiques d'universitat, professors o professores titulars d'universitat, professors o professores permanents laborals, i professorat permanent acreditat a les figures anteriors en el cas de les universitats privades, que tinguin experiència de gestió universitària, entesa com l'exercici previ de càrrecs acadèmics unipersonals o la direcció o la responsabilitat de serveis i unitats de la universitat. Els membres esmentats anteriorment s'elegeixen per sorteig d'un únic conjunt format per aquests col·lectius de professorat pertanyents a les universitats espanyoles. La composició esmentada ha de respectar el principi de presència equilibrada, de conformitat amb la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes.»

Quatre. Es modifiquen els apartats 1 i 3, 4, 5, 6, 7 i 8 de l'article 5, i s'hi introdueixen els nous apartats 9 i 10, com s'indica a continuació:

«1. Les universitats han de disposar d'una oferta acadèmica formada, almenys, per deu títols oficials de grau, sis títols oficials de màster i tres programes oficials de doctorat. En el total d'aquesta oferta acadèmica han d'estar representades almenys tres de les cinc branques de coneixement existents (arts i humanitats, ciències, ciències de la salut, ciències socials i jurídiques i enginyeria i arquitectura).»

«3. En la memòria s'ha d'incloure un pla de desenvolupament de la programació universitària que inclogui tant les titulacions que s'ofereixen a l'inici de l'activitat acadèmica oficial com les altres que formen una planificació al cap de cinc anys de l'inici de l'activitat docent. No obstant això, en cas que es proposin durant aquests primers cinc anys d'activitat titulacions oficials diferents de les que recull la memòria, aquestes requereixen una autorització prèvia expressa de la comunitat autònoma corresponent o, en el cas de les de característiques especials, del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, i un informe preceptiu de la Conferència General de Política Universitària per a tots dos casos. De la mateixa manera, en aquest pla s'ha d'indicar com a mínim: el calendari d'implantació de l'oferta acadèmica, la posada en funcionament dels centres en l'oferta dels quals s'han d'incorporar les diverses titulacions, el nombre de places per a cada títol que s'ofereixen, i les instal·lacions i els equipaments necessaris per a l'exercici adequat i de qualitat de l'activitat formativa. Així mateix, s'hi han de fixar els procediments i els òrgans responsables d'emetre els informes de seguiment de la qualitat anuals de cadascuna de les titulacions oficials.

4. La memòria presentada per a la creació o per al reconeixement d'una universitat ha de complir el requisit que el pla de desenvolupament de les titulacions oficials de grau, màster universitari i doctorat, que hi ha de figurar,

inclogui la previsió que al cap de sis anys de l'inici de la seva activitat el nombre d'estudiants matriculats en les titulacions oficials esmentades superi els 4.500. La comunitat autònoma, o el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats en el cas de les universitats de característiques especials, ha de corroborar que la universitat compleixi aquest requisit.

5. En tot cas, després de sis anys de l'inici de les activitats acadèmiques oficials d'una universitat, l'estudiantat de grau i de dobles titulacions amb itinerari específic de grau ha de constituir com a mínim el 50 per cent del total de l'estudiantat matriculat en ensenyaments oficials de la dita institució d'educació superior. Per tal de potenciar la internacionalització de les universitats, en el cas d'aquelles en què el percentatge d'estudiants estrangers matriculats en el conjunt de títols oficials de màster universitari que ofereix sigui superior al 50 per cent del total de l'estudiantat matriculat en aquests ensenyaments oficials, s'estableix en un 35 per cent el límit mínim d'estudiants matriculats en títols oficials de grau i de dobles titulacions amb itinerari específic de grau en relació amb el total de l'estudiantat matriculat en el conjunt dels ensenyaments oficials a la dita universitat.

6. Les universitats l'oferta docent de les quals s'hagi d'impartir majoritàriament en la modalitat virtual han d'especificar, per a cada títol oficial: si s'articula des del punt de vista docent de manera sincrònica o asincrònica, o conjugant les dues modalitats (en aquest últim cas han d'indicar la proporció de crèdits/hores d'impartició i/o els grups en cada modalitat); la plataforma tecnològica que s'utilitza com a campus virtual docent i les seves principals característiques tècniques i funcionals; el tipus d'equipaments i instal·lacions tecnològiques de què es disposa per al funcionament de l'activitat formativa; els equipaments informàtics de què ha de disposar l'estudiantat per a l'acompliment adequat de la seva activitat (especificant-hi expressament si l'avaluació és presencial o virtual, o, en cas de combinar-les, quin pes en l'avaluació tenen les proves presencials i les virtuals); els sistemes d'avaluació generals de l'aprenentatge i el progrés de l'alumnat; els sistemes de pràctiques acadèmiques externes, amb la indicació de si són virtuals o presencials, i aquestes universitats han de garantir que les pràctiques externes tinguin un caràcter presencial en els títols en què ho exigeixi així la seva memòria del pla d'estudis o ho disposin normatives internes, estatals o directrius de la Unió Europea; el detall dels mecanismes i els sistemes de tutoria, i la programació que es desplega des de l'inici i en els anys successius de formació del professorat en habilitats tècniques i competències docents no presencials. Així mateix, s'han de consignar detalladament els requisits i les exigències de qualitat del conjunt de l'oferta universitària virtual o híbrida, i la manera com s'articula el seguiment de les titulacions i la coordinació acadèmica de cadascuna.

7. Les universitats, en l'exercici de les seves competències i l'acompliment de les seves funcions formatives al llarg de la vida, poden impulsar, de la mateixa manera, ensenyaments propis, en especial programes docents de formació permanent. En aquest sentit, el nombre total de crèdits matriculats en una universitat en títols propis de formació permanent no pot superar en dues vegades el nombre total de crèdits matriculats en títols oficials. Així mateix, els títols propis de formació permanent amb la denominació de "màster de formació permanent en" han de tenir, obligatòriament i prèviament a la seva aprovació i activació per part de la universitat, un informe favorable del sistema intern de garantia de la qualitat de la universitat o el centre corresponent.

8. Les universitats han d'assegurar la qualitat de tota la seva oferta acadèmica (oficial i pròpia, en la qual s'inclou la formació permanent) a través dels sistemes interns de garantia de la qualitat dels seus centres, que han de ser certificats per l'ANECA o per l'agència de qualitat de la comunitat autònoma en el territori de la qual s'hagi establert la universitat, guiant-se pels criteris i per les

directrius per a la garantia de qualitat en l'Espai Europeu d'Educació Superior (*Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area, ESG*). En concret, a la memòria de la proposta de creació o reconeixement d'una universitat, s'hi ha d'incorporar el compromís per a cada centre de certificar el disseny d'aquest sistema en un termini màxim d'un any i la implantació dels centres esmentats en un termini màxim de dos anys, i la temporalitat i les funcions específiques d'aquest.

9. Les universitats han d'incorporar a la memòria una estratègia detallada, els recursos econòmics que s'han de destinar per assolir els objectius proposats i una programació detallada per promoure la internacionalització de les seves activitats acadèmiques i la mobilitat de l'estudiantat i del professorat.

10. Les universitats han d'incorporar com a requisit a la memòria la relació de compromisos per escrit amb empreses, institucions i organitzacions en què s'hagin de dur a terme les pràctiques acadèmiques externes de l'estudiantat dels títols oficials de grau i de màster universitari, i dels quals deriven els futurs convenis de col·laboració o altres instruments jurídics per a la implementació d'aquestes pràctiques.»

Cinc. Es modifiquen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 6, i s'hi introdueix un nou apartat 5, que queden redactats de la manera següent:

«2. És un requisit indispensable que la memòria a què es refereix l'article 4.2 inclogui una programació pluriennal detallada de l'activitat investigadora del personal docent i investigador, les àrees científiques de la qual han de ser coherents amb les titulacions de grau i de màster universitari i, especialment, amb els programes de doctorat que es desenvolupin, com a mínim per als sis anys que segueixin l'inici de l'activitat.

3. La programació esmentada ha d'incloure els grups de recerca que constitueixen inicialment i els que es prevegi constituir en els quatre primers anys de funcionament de la universitat, la dotació d'equipaments i infraestructures científicotècniques disponibles i les que es prevegin de tal manera que viabilitzin i garanteixin el desenvolupament de la programació pluriennal investigadora, la participació prevista en projectes de recerca competitiu (autonòmics, estatals i internacionals) i els mecanismes per incentivar-la en el personal docent i investigador, el detall dels recursos pressupostaris propis destinats al foment de la recerca (específicament els que es destinen a programes i convocatòries pròpies de recerca). Així mateix, s'hi han d'incorporar els recursos que es destinen a finançar els grups de recerca que es constitueixen inicialment, les mesures que es pretenen executar per a la captació de talent nacional i internacional, i les estratègies de col·laboració amb els sectors productius i institucionals mitjançant la transferència del coneixement i la innovació. Finalment, s'ha de detallar el sistema d'indicadors que la universitat ha de desenvolupar per al seguiment de les activitats investigadores, que ha de ser contrastable amb els criteris utilitzats per la Comissió Nacional Avaluadora de l'Activitat Investigadora (CNEAI) i la Comissió Nacional Avaluadora de l'Activitat de Transferència (CNEAT) per a l'avaluació dels sexennis de recerca i de transferència (o, si s'escau, per les agències que puguin implementar aquestes avaluacions), i amb els criteris utilitzats per l'ANECA i les agències de qualitat de les comunitats autònomes per a l'acreditació del professorat universitari.

4. En aquest sentit, les universitats han de dedicar almenys un 5 per cent del seu pressupost total, entès com l'import net de la xifra de negocis en el cas de les universitats privades, i com l'import del total dels ingressos en el cas de les universitats públiques, a un programa o programes propi/s d'incentivació de la recerca i de transferència de coneixement (o a programes conjunts amb altres universitats), atès que aquesta activitat constitueix una de les finalitats essencials d'aquestes. En aquest percentatge es poden incloure els costos derivats de la

contractació de recursos humans dedicats exclusivament a tasques de recerca i transferència de coneixement i a les unitats i els serveis de suport a la gestió de la recerca, i no a docència, de les convocatòries pròpies de projectes, de les inversions en infraestructures científicotècniques (queden exclosos en aquest còmput l'aulari, edificis de despatxos de professorat o edificis de serveis generals com ara biblioteques o despatxos centrals de gestió administrativa, tècnica o econòmica), de l'amortització d'equips de recerca i de l'adquisició de recursos bibliogràfics i documentals físics o virtuals per a recerca, així com el personal contractat amb caràcter temporal específicament per a tasques de recerca. No s'hi poden incloure els costos derivats de la remuneració dels salaris de la plantilla de personal docent i investigador ni del personal tècnic, de gestió, administració i serveis. A la memòria s'hi han d'indicar tant els valors i els percentatges en el moment d'inici de l'activitat com la seva projecció en els sis anys següents.

5. Addicionalment, les universitats han de captar en convocatòries, programes i contractes de recerca i de transferència de coneixement (R+D+I), incloent-hi les càtedres universitàries i la valoració de patents, com a mínim l'equivalent al 2 per cent del seu pressupost total anual entès com l'import net de la xifra de negocis en el cas de les universitats privades, i com l'import del total dels ingressos en el cas de les universitats públiques. Si no s'arribés a aquest percentatge, les comunitats autònomes o, si s'escau, el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, n'han d'advertir la universitat i han d'acordar amb aquesta les mesures necessàries per assolir-lo, que són de compliment obligat per a la universitat. El manteniment de la situació d'incompliment, transcorregut el termini de dos anys des de l'establiment de les mesures, és un motiu de revocació de l'autorització d'activitat de la universitat.»

Sis. Se'n modifica l'article 7, que queda redactat de la manera següent:

«Article 7. Condicions i requisits per a la creació i per al reconeixement d'una universitat en relació amb el personal docent i investigador.

1. Les condicions i els requisits que en aquest article es refereixen al personal docent i investigador són aplicables obligatòriament a tot el personal que imparteixi docència en les titulacions oficials.

2. El personal docent i investigador de totes les universitats es regeix pel que disposa la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, i per les previsions que conté aquest article.

3. El personal docent i investigador de les universitats públiques amb contracte laboral temporal no pot excedir el que estableix el paràgraf segon de l'article 64.3 a la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març. Quant a les universitats públiques, s'ha de tenir en compte el següent:

a) El professorat funcionari ha de ser majoritari, computat en equivalències a temps complet, sobre el total de personal docent i investigador de la universitat.

b) No es computen com a professorat laboral els qui no tinguin responsabilitats docents en els ensenyaments conduents a l'obtenció dels títols universitaris oficials, ni el personal propi dels instituts de recerca adscrits a la universitat i de les escoles de doctorat.

c) El professorat amb contracte laboral temporal no pot superar el 8 per cent en efectius de la plantilla de personal docent i investigador. No es computen com a tal el professorat associat de ciències de la salut i el professorat ajudant doctor.

4. El nombre total de membres del personal docent i investigador en una universitat, independentment de la naturalesa jurídica d'aquesta, no ha de ser inferior al que resulti d'aplicar la relació 1/25 respecte al nombre total d'estudiants matriculats en ensenyaments universitaris de caràcter oficial. Aquesta ràtio s'entén

referida a personal docent i investigador computat en règim de dedicació a temps complet o el seu equivalent a temps parcial.

5. La ràtio que fixa l'apartat 4 es pot modular quan la universitat imparteixi ensenyaments en la modalitat virtual, i pot oscil·lar entre 1/25 i 1/50 en funció del nivell d'experimentalitat de les titulacions i de la major o menor presencialitat –se'n poden establir excepcions justificades, que en cap cas no poden superar la ràtio 1/100, que han de tenir una autorització expressa de l'Administració competent. Aquest criteri s'ha d'aplicar en la part no presencial de les titulacions impartides en la modalitat híbrida.

6. El personal docent i investigador que imparteixi docència en totes les universitats, independentment de la naturalesa jurídica, ha d'estar compost, com a mínim, per un 50 per cent de doctors i doctores per al conjunt d'ensenyaments corresponents a l'obtenció d'un títol universitari oficial de grau i per al conjunt d'ensenyaments corresponents a l'obtenció d'un títol universitari oficial de màster. Aquest percentatge s'ha d'aplicar sobre la totalitat de la plantilla de professorat que intervé en la impartició de docència en grau i màster universitari, és a dir, tant del professorat permanent com temporal, sigui aquest a temps complet o parcial, i s'ha de computar sobre l'equivalent en dedicació a temps complet.

7. La totalitat del professorat de totes les universitats encarregat de la impartició de programes de doctorat ha d'estar en possessió del títol de doctorat.

8. Els doctors i doctores a què fan referència els apartats anteriors han de pertànyer a àmbits de coneixement que siguin coherents amb la programació docent i investigadora de la universitat que imparteixen o desenvolupen.

9. Als efectes dels percentatges que assenyalen els apartats previs, no es computa el professorat associat de ciències de la salut.

10. El professorat que no tingui el títol de doctor o doctora ha d'estar en possessió, almenys, del títol de llicenciat o llicenciada, arquitecte o arquitecta, enginyer o enginyera, graduat o graduada, o l'equivalent a aquests, excepte quan l'activitat docent a dur a terme correspongui a àrees de coneixement per a les quals el Consell d'Universitats hagi determinat, amb caràcter general, la suficiència del títol de diplomat o diplomada, arquitecte tècnic o arquitecta tècnica, o enginyer tècnic o enginyera tècnica. En aquest supòsit, i per a l'activitat docent a les àrees específiques esmentades i de manera coherent amb la naturalesa acadèmica de les assignatures a impartir, és suficient que el professorat estigui en possessió d'algun d'aquests últims títols.

11. El professorat de les universitats privades i dels centres privats d'ensenyament universitari adscrits a universitats no pot ser personal funcionari d'un cos docent universitari en situació activa i amb destinació en una universitat pública, així com tampoc personal docent i investigador laboral a temps complet en la mateixa situació.

12. Les universitats amb docència exclusiva o majoritària no presencial (més del 80 per cent dels seus crèdits de títols oficials impartits virtualment) amb seu social a Espanya i que vulguin impartir titulacions universitàries oficials avaluades favorablement en el seu moment per les agències d'assegurament de la qualitat espanyoles i aprovades pels òrgans competents han de garantir en la seva memòria de creació o de reconeixement el compromís explícit que almenys el 75 per cent del personal docent i investigador resideixi a Espanya o en algun Estat de la Unió Europea, computat en l'equivalent a temps complet, per garantir la qualitat acadèmica, la col·laboració i la coordinació del professorat en la preparació de les assignatures i el seguiment de l'aprenentatge de l'estudiantat, així com que el nivell formatiu i les condicions del professorat siguin homologables a les del conjunt del sistema universitari espanyol. Aquest precepte no és aplicable a un centre universitari d'una universitat espanyola ubicat en un altre país.

13. Per acreditar els requisits que preveu aquest article, a la memòria s'ha de detallar la plantilla del personal docent i investigador amb la qual es compta al

començament de l'activitat acadèmica oficial, així com la previsió i el compromís explícit del seu increment anual fins a la implantació total dels ensenyaments corresponents, i s'hi han d'assenyalar els perfils i les principals característiques del professorat que formi la plantilla inicial i el final una vegada desplegades les titulacions oficials que es posen en funcionament amb l'inici de l'activitat de la universitat. Per plantilla a la memòria s'entén la relació no nominal de llocs de treball de personal docent i investigador, la seva categoria, l'àrea de coneixement o d'especialitat, el tipus de vinculació jurídica i el règim de dedicació, el nivell formatiu (entre altres elements, la possessió del grau de doctor/a), de tot el professorat que imparteix docència en títols oficials de grau, màster universitari i doctorat (sigui professorat permanent o temporal, a temps complet o parcial). Aquesta plantilla s'ha de consignar en relació amb cada titulació de grau, màster universitari i doctorat en què cada professor o professora que ocupi la plaça esmentada ha d'impartir o de la qual s'ha de responsabilitzar.

14. Per tal d'assegurar l'experiència en recerca del personal docent i investigador que s'incorpori a una nova universitat, en finalitzar el setè any des de la data d'inici de l'activitat acadèmica, aquesta té l'obligació d'adjuntar a la memòria presentada inicialment en el procés de creació o reconeixement la informació següent sobre la seva plantilla que imparteixi docència en els títols oficials de graus, màsters universitaris i doctorats:

a) La relació del personal docent i investigador doctor o doctora que hagi obtingut una avaluació positiva de la seva activitat investigadora per la CNEAI (ANECA) o per les agències de les comunitats autònomes amb competències en l'avaluació esmentada. S'exigeix que un mínim del 60 per cent del conjunt del personal docent i investigador doctor o doctora amb més de sis anys des de l'obtenció del títol de doctor hagi assolit una avaluació positiva.

b) La relació dels principals indicadors dels resultats de l'activitat investigadora duta a terme pel personal docent i investigador. A aquest efecte, es consideren les publicacions científiques esmentades a les principals bases de dades mundials de referències bibliogràfiques i citacions de publicacions periòdiques, així com les publicacions reconegudes en els diferents àmbits de coneixement, en atenció als criteris generals i específics d'avaluació per camps científics considerats per la CNEAI (ANECA) o per les agències de les comunitats autònomes amb competències en aquesta avaluació. El nombre mínim és de dues publicacions de mitjana per cada professor o professora durant els últims tres anys, i es computa considerant el professorat en l'equivalència a temps complet. Així mateix, es poden incloure les patents que resultin directament de la recerca duta a terme pel personal docent i investigador, llicenciades per empreses, entitats, organitzacions o institucions (queda exclòs d'aquest precepte el professorat associat).

15. Les comunitats autònomes o, si s'escau, el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats han d'articular d'ofici els mecanismes necessaris per tenir coneixement del compliment efectiu dels requisits que s'exigeixen en els apartats previs, que es consideren essencials per al manteniment de l'activitat de la universitat. La comunitat autònoma en què la universitat tingui la seva seu oficial, o el dit Ministeri per a les universitats de la seva responsabilitat, prèviament a la incoació d'un procediment per a la revocació de la llicència d'activitat educativa, pot establir un pla de tres anys de durada, que té un caràcter obligatori, perquè la universitat assoleixi el compliment d'aquests indicadors.

16. La participació demostrada per part del personal docent i investigador de la universitat en la sol·licitud de projectes de recerca competitius d'àmbit autonòmic, estatal i internacional, o en activitats de recerca col·laborativa amb empreses, entitats, organitzacions o institucions, que ha de ser coherent amb les línies de recerca fonamentals dels programes de doctorat de què disposi la

universitat. Iniciada la seva activitat, el professorat de la universitat ha de presentar com a investigador/a principal o com a participant anualment com a mínim cinc propostes de projectes de recerca en programes competitius autonòmics, nacionals o internacionals, almenys una de les quals ha de ser internacional. Així mateix, transcorreguts set anys des de l'inici d'activitats, la universitat ha de demostrar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma o, si s'escau, davant el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, l'obtenció com a investigador o investigadora principal per part del seu professorat d'almenys vint projectes de recerca competitius d'àmbit autonòmics, nacional o internacional durant els últims set anys. Per acreditar aquests requisits, la universitat ha de facilitar la relació de propostes de projectes de recerca competitius presentats i, si s'escau, dels obtinguts, a més de les activitats de recerca col·laborativa amb empreses, entitats, organitzacions o institucions.»

Set. S'hi modifica l'apartat 2.b) i s'afegeixen els apartats 5, 6 i 7 a l'article 8, que queda modificat de la manera següent:

«b) Espais acadèmics complementaris. Tenen la consideració d'espais acadèmics complementaris els que, destinats tant a fins de docència com a recerca i transferència de coneixement, tenen un ús específic i complementari d'aquests fins, com poden ser el Centre de Recursos per a l'Aprenentatge i la Investigació (CRAI), que inclou els serveis de biblioteca i documentació, els laboratoris i serveis científicotècnics i els equipaments esportius. En el cas concret de l'edifici o els edificis corresponents a serveis destinats a biblioteca universitària, han de ser coherents i concordants amb el nombre total d'estudiants matriculats en titulacions oficials (en cas que siguin universitats amb docència virtual, la biblioteca virtual igualment ha de ser coherent amb el volum d'estudiants matriculats). Així mateix, tenen aquesta consideració els espais que faciliten el desenvolupament adequat de la vida universitària com ara els espais de representació estudiantil, els espais d'estudi i de treball col·laboratiu de l'estudiantat, així com els espais de restauració, i d'altres de similars, que han de disposar de la dotació i la qualitat necessàries. Per la seva banda, quan s'imparteixin titulacions de l'àmbit de les ciències de la salut, s'han d'explicitar les instal·lacions i els equipaments de què disposa, o ha de disposar, la universitat que la normativa vigent estipula per a aquest tipus de formació universitària, i els elements principals dels quals s'inclouen a l'annex III.»

«5. Tant les universitats públiques com les privades adquireixen, per a llur creació o reconeixement, segons el cas, el compromís de disposar d'una capacitat mínima d'allotjament estudiantil equivalent al 10 per cent de les places d'estudiants universitaris de titulacions oficials, que preveu la memòria per al quart any de funcionament de la universitat o el cinquè any en cas que es prevegin en la memòria esmentada dobles titulacions amb un itinerari específic de grau. El dit percentatge està referit a l'oferta acadèmica presencial. El compromís ha de constar a la memòria a què es refereix l'article 4 d'aquest Reial decret.

Aquesta disponibilitat ha d'estar operativa en l'inici del tercer any d'activitat acadèmica de la nova universitat.

El compromís de disponibilitat d'allotjament l'ha de fer efectiu la mateixa universitat pública o privada, o en col·laboració amb fundacions, organitzacions o empreses en virtut del conveni corresponent.

6. Les comunitats autònomes o, si s'escau, el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats han de garantir en l'exercici de les seves competències que es compleixi el que estipula l'apartat 5.

7. Del que estipulen els apartats 2.c) i 5 en queden excloses les universitats de característiques especials que es regeixin per un model docent virtual.»

Vuit. Se'n modifica l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Garantia de qualitat, d'experiència en gestió universitària i de sostenibilitat econòmica de la universitat.*

En el procés de creació d'una universitat pública i en el de reconeixement d'una universitat privada, les universitats han d'expressar explícitament en la memòria el seu compromís de mantenir les activitats acadèmiques fonamentals (docents, de recerca, de gestió) durant el temps necessari per a la consecució dels objectius docents i investigadors establerts en la seva programació, i a aquests efectes:

1. Les universitats públiques han d'aportar un acord del Consell de Govern de la comunitat autònoma on s'ubiquin, pel qual aquest es compromet a mantenir de les seves activitats i a la seva sostenibilitat econòmica. En el cas de les universitats de característiques especials, s'ha d'aportar un acord del Consell de Ministres.

2. Les universitats privades han d'aportar documentalment les garanties que assegurin la seva sostenibilitat econòmica, que ha de tenir present especialment la seva coherència amb el nombre de títols oficials oferts i amb el nombre d'estudiants matriculats o que previsiblement s'hi han de matricular, el professorat i el personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis necessari, l'activitat investigadora que s'hi vol dur a terme, així com un pla de viabilitat de caràcter economicofinancer i un pla de tancament per al cas que la seva activitat acadèmica sigui inviable. Les comunitats autònomes han de regular com s'ha de desenvolupar, si s'escau, el pla de finalització de l'activitat d'una universitat o un centre, i han de fixar un règim de responsabilitats en cas d'incompliment d'aquest pla.

3. En el cas específic de les iniciatives per al reconeixement d'una universitat privada de nova creació i la seva autorització posterior per a l'inici de la seva activitat acadèmica, han d'incloure expressament en la proposta de memòria a què es refereix l'article 4.2 la documentació que acrediti la disponibilitat, en el moment de la presentació de la proposta, dels recursos econòmics necessaris per al funcionament adequat de la universitat amb tota l'oferta acadèmica compromesa per estar activa en el tercer any d'inici d'activitat, incloent-hi els recursos destinats a instal·lacions, equipaments, laboratoris, serveis, contractació de personal docent i investigador permanent o temporal, inclòs en aquest últim el professorat de caràcter temporal que imparteixi docència, així com el personal tècnic, de gestió, d'administració i serveis, entre d'altres, dels quals és previst disposar per al tercer any d'activitat de la universitat.

Per estimar aquest valor, s'utilitza com a referent l'import del pressupost total consignat a la memòria per al tercer any d'activitat de la universitat.

La disponibilitat esmentada s'ha d'acreditar mitjançant avals prestats per entitats de crèdit, establiments financers de crèdit o societats de garantia recíproca, o assegurances de caució atorgades per entitats asseguradores, o valors de deute de l'Estat, garanties que s'han de presentar adjuntes a la memòria respectiva. Qualsevol d'aquestes garanties s'ha de constituir a la Caixa General de Dipòsits o les seves sucursals a les delegacions d'Economia i Hisenda o, si s'escau, als establiments equivalents de la comunitat autònoma respectiva.

Les dites garanties de la disponibilitat de recursos s'han d'utilitzar igualment com a instruments de garantia de la capacitat econòmica per fer front al pla de tancament d'activitat acadèmica que recull l'apartat 8 d'aquest article.

4. Així mateix, a la memòria corresponent s'ha de detallar si la iniciativa de reconeixement de la universitat privada forma part d'un grup d'universitats ja existent a Espanya o a l'estranger, d'una multinacional o una empresa internacional, o d'un fons d'inversió espanyol o estranger, per a la qual cosa s'hi ha

d'incloure informació documental sobre el grau de relació i de corresponsabilitat amb la iniciativa que es presenta.

5. Igualment, a la memòria que presenti una iniciativa de reconeixement d'una nova universitat privada, s'hi han d'explicitar la composició i els càrrecs respectius de l'equip rectoral de la universitat previstos per a quan mitjançant una llei de la comunitat autònoma es reconegui la universitat i posteriorment se n'autoritzi l'inici de les activitats. En cas que la universitat disposi d'un equip de direcció d'un rang superior al rectoral, de la mateixa manera, se n'ha d'informar de la composició i dels càrrecs o de les funcions respectius. S'han d'identificar aquestes persones i les seves trajectòries professionals.

6. Aquestes iniciatives per al reconeixement d'una universitat privada han d'incloure en la memòria la justificació de l'experiència en activitats docents, investigadores i de gestió de l'educació universitària de les persones que formen l'equip directiu de la futura universitat en l'inici de la seva activitat.

7. La documentació i la informació que exigeixen els apartats 3 a 6 d'aquest article són un requisit indispensable en el procediment d'avaluació per part de les agències de qualitat i de les administracions públiques de la memòria i en el procediment posterior d'aprovació per mitjà d'una llei de la seva creació o reconeixement i de la seva autorització per a l'inici d'activitats acadèmiques.

8. Les universitats han d'aportar l'acta notarial que reculli una declaració responsable amb el compromís per escrit de mantenir en funcionament les seves escoles i facultats, l'escola de doctorat i els espais acadèmics complementaris imprescindibles, durant un període mínim que possibiliti efectivament finalitzar els estudis a l'estudiantat que, amb un aprofitament acadèmic suficient, els hagi iniciat en aquests centres. Així mateix, han d'establir els mecanismes que garanteixin la finalització dels estudis de l'estudiantat en el cas d'extinció d'alguna de les titulacions, oficials o pròpies, impartides, o dels programes de doctorat si s'escau, com a conseqüència d'una decisió de la mateixa universitat, o per la no renovació de l'acreditació del títol decidida per les administracions públiques, així com per l'extinció de la mateixa universitat o centre.

9. Les universitats han de tenir un pla d'inversions en recursos i infraestructures, que es reculli a la memòria, coherent amb la planificació docent i investigadora proposada i programada.»

Nou. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 10, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les universitats públiques han de disposar d'uns Estatuts, proposats i elaborats pel Claustre Universitari i aprovats pel Consell de Govern de la comunitat autònoma corresponent, de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març. Aquests Estatuts, una vegada aprovats, s'han de publicar en el diari oficial de la comunitat autònoma corresponent i, així mateix, en el "Butlletí Oficial de l'Estat".»

«4. Els Estatuts i les normes d'organització i funcionament, així mateix, han de recollir les previsions que conté la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, i altra normativa en matèria universitària, i com a mínim han de determinar:

- a) La naturalesa, les funcions i les competències de la universitat.
- b) El règim jurídic, de personal i economicofinancer.
- c) L'estructura (centres, departaments, instituts de recerca, escola de doctorat).
- d) Els òrgans unipersonals i col·legiats de govern i de representació, composició i normativa de funcionament. Amb el detall exprés de si hi ha òrgans de govern i direcció de la universitat que siguin per damunt del nivell de l'equip rectoral, amb l'explicitació de la composició, les funcions i les responsabilitats.

e) El procediment per a l'elecció del rector o rectora de la universitat –o de designació, si s'escau–, durada del seu mandat, funcions i procediment de remoció.

f) El mecanisme de participació de la comunitat universitària en els diferents òrgans de govern, i detall de la participació en aquests òrgans dels diversos col·lectius.

g) Els drets i els deures del professorat, de l'estudiantat i del personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis.

h) El procediment per a l'elecció o la designació del defensor universitari o defensora universitària, la durada del seu mandat i la dedicació, així com el seu règim de funcionament.

i) La normativa de convivència del conjunt de la comunitat universitària.

j) La normativa d'igualtat. S'ha de disposar d'un pla d'igualtat de dones i homes, d'un conjunt planificat de mesures per assolir la igualtat real i efectiva de les persones LGTBI, d'un protocol contra l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe a la feina, i d'un registre salarial.

k) La normativa i el mecanisme d'aprovació del pressupost de la universitat.

l) La Normativa sobre la garantia interna de la qualitat en l'educació superior d'acord amb el que estableixen els estàndards europeus.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'autorització de l'inici de les activitats de les universitats correspon a l'òrgan competent de la comunitat autònoma en què radiquen les instal·lacions de la futura universitat, excepte per a l'autorització d'una universitat de característiques especials, incloent-hi aquelles a què es refereix l'article 2.4, cas en què correspon al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats sempre que la creació o el reconeixement de la universitat de característiques especials s'hagi aprovat mitjançant una llei de les Corts Generals. En tots dos casos, l'autorització s'ha de concedir, una vegada comprovat el compliment de les condicions i dels requisits per a la creació o per al reconeixement que estableixen aquest Reial decret i la seva llei de creació o de reconeixement aprovada per l'assemblea de la comunitat autònoma o per les Corts Generals. S'han d'informar d'aquesta autorització per a l'inici de les activitats el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats i la Conferència General de Política Universitària.»

Onze. A l'article 12, es fa una nova redacció dels apartats 1, 3, 4, 5, 6, 7 i 8, com es disposa a continuació:

«1. Corresponen als òrgans competents de la comunitat autònoma, així com als òrgans competents de l'Administració General de l'Estat en el cas de les universitats de característiques especials (que s'hagin creat o reconegut mitjançant una llei de les Corts Generals), la supervisió i el control periòdic del compliment per les universitats dels requisits exigits per a la seva creació, en el cas de les iniciatives públiques, o per al seu reconeixement, en el cas de les iniciatives privades. Per fer-ho, les universitats han de presentar anualment a l'òrgan competent de la comunitat autònoma o del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats una memòria comprensiva de les seves activitats docents i investigadores, dutes a terme en el marc de la programació pluriennal, i que aportí la informació com a mínim referida als requisits i a les exigències que estableix aquest Reial decret.»

«3. Si amb posterioritat a l'inici de les seves activitats s'aprecia que una universitat incompleix els requisits esmentats i els compromisos adquirits en sol·licitar la seva creació o el seu reconeixement, l'òrgan competent de la comunitat autònoma o, si s'escau, de l'Administració General de l'Estat li ha de requerir la regularització de la situació. Per fer-ho, la universitat ha de presentar un pla de mesures correctores en

el termini màxim de tres mesos des de l'endemà del dia en què s'hagi efectuat el requeriment, i disposa d'un termini de dos anys com a màxim per desenvolupar aquest pla i, consegüentment, esmenar els requisits, extensible a tres anys per als requisits relacionats amb el nombre mínim d'estudiants i amb les característiques del professorat, tal com apareix reflectit, respectivament, a l'article 12, apartat 6, i a l'article 7, apartat 15, d'aquest Reial decret.

4. Transcorreguts els terminis de l'apartat anterior sense que la universitat hagi presentat el pla de mesures requerit o sense que hagi complert els requisits, l'òrgan competent de la comunitat autònoma o, si s'escau, de l'Administració General de l'Estat ha d'iniciar d'ofici el procediment de revocació de l'autorització d'inici de la seva activitat, amb l'audiència prèvia de les persones interessades. L'abast de la revocació l'ha de determinar la resolució revocatòria i pot afectar tota la universitat o limitar els efectes a algun dels seus centres (propis o adscrits) en què s'hagi constatat l'incompliment.

5. És motiu de revocació de l'autorització d'inici d'activitats acadèmiques el fet que aquestes no s'hagin iniciat al cap de dos anys d'haver-la obtingut, i l'òrgan competent de la comunitat autònoma o, si s'escau, de l'Administració General de l'Estat ha d'iniciar d'ofici el procediment de revocació, en què ha de donar audiència a les persones interessades. Si és aquest el cas, la persona física o jurídica que en proposava la creació o el reconeixement no pot tornar a sol·licitar una autorització fins que hagin transcorregut dos anys des de la fermesa de la revocació.

6. Així mateix, si, transcorreguts sis anys des de l'inici de l'activitat, el nombre d'estudiants matriculats en titulacions oficials no ha assolit el 70 per cent, com a mínim, de la xifra que estableix l'article 5.4 d'aquest Reial decret, l'òrgan competent de la comunitat autònoma o, si s'escau, de l'Administració General de l'Estat li ha de requerir la regularització de la situació. Per fer-ho, la universitat ha de presentar un pla de mesures correctores en el termini màxim de tres mesos des de l'endemà del dia en què s'hagi efectuat el requeriment, i disposa d'un termini de tres anys com a màxim per desenvolupar aquest pla i esmenar aquest requisit. En cas d'incompliment, una vegada finalitzat el termini de tres anys, l'òrgan competent pot revocar l'autorització de desenvolupament d'activitats acadèmiques universitàries.

7. Si en els processos de renovació de l'acreditació dels títols de la universitat, segons el que disposa la normativa reguladora dels ensenyaments universitaris oficials, el nombre de títols que quedin actius a la universitat és inferior al del que preveu l'article 5.1 d'aquest Reial decret, l'autoritat competent de la comunitat autònoma o, si s'escau, de l'Administració General de l'Estat ha d'iniciar d'ofici el procediment de revocació de l'autorització d'inici d'activitat de la universitat. La resolució ha de ser motivada i amb l'audiència prèvia de les persones interessades.

8. En cas que una universitat, o un centre universitari, tingui un mínim d'un terç dels títols oficials universitaris no acreditats, no se li permet la presentació de nous títols fins que aquestes deficiències no s'hagin esmenat.»

Dotze. Es modifiquen l'apartat 1, la lletra h) de l'apartat 5 i els apartats 7 i 8 de l'article 13, i s'hi incorporen tres apartats finals, amb els números 11 a 13, amb la redacció que s'indica a continuació:

«1. L'adscripció d'un centre a una universitat té la finalitat d'impartir docència conduent a l'obtenció de títols oficials de grau o/i màster universitari o programes de doctorat, així com, si s'escau, de dur a terme activitats de recerca i de transferència de coneixement.»

«h) La programació per al desenvolupament i per a la posada en funcionament d'un sistema intern de garantia de la qualitat i la consecució de la

certificació de la seva implantació per l'ANECA o per l'agència de qualitat corresponent.»

«7. L'adscripció d'un centre a una universitat requereix l'aprovació de la comunitat autònoma corresponent, llevat que es tracti de l'adscripció a una universitat de característiques especials, en particular aquelles a què es refereix l'article 2.4, cas en què correspon al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats. En el cas de les universitats públiques, la proposta l'ha d'eleva el seu Consell de Govern, una vegada informat el Consell Social. En el cas de les universitats privades, la petició s'ha d'eleva amb l'aprovació prèvia del seu òrgan de govern.

8. L'aprovació de la proposta d'adscripció ha de ser objecte d'inscripció en el Registre d'universitats, centres i títols (RUCT) i de comunicació a la Conferència General de Política Universitària pel Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats. Si la proposta l'aprova la comunitat autònoma, aquesta ha d'informar de l'adscripció el Ministeri esmentat, als efectes d'inscripció i comunicació.»

«11. El centre adscrit es regeix per la normativa acadèmica de la universitat a què s'adscriu, i ha d'assumir els principis i les normatives d'assegurament de la qualitat de la universitat a què s'adscriu.

12. La universitat a què s'adscriu un centre té l'obligació de fer un seguiment del compliment del que estableix aquest Reial decret i, a més, i específicament, del rendiment de l'estudiantat, de la qualitat de les titulacions oficials i de formació permanent implantades, del desenvolupament de les pràctiques acadèmiques externes, i de la disponibilitat i el nivell del professorat permanent o temporal que hi imparteix docència.

13. Es poden constituir centres que s'adscriguin a una universitat amb la denominació de centres d'alts estudis, que es regeixen pel que estableix aquest article, quan compleixin la condició d'oferir estudis universitaris oficials i de formació permanent d'alta qualitat acadèmica, únicament en l'àmbit de postgrau, i el professorat nacional o internacional dels quals disposi d'elevats nivells de reconeixement de la recerca, transferència i docència. Atesa la naturalesa singular d'aquest tipus de centre d'alts estudis, poden disposar de personal docent i investigador propi sota les modalitats de contractació que preveuen la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març; el Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, i les altres fonts del dret laboral i, així mateix, poden disposar de la participació de personal docent i investigador de la universitat d'adscripció, les condicions del qual s'han d'establir en el conveni d'adscripció del centre a la universitat.»

Tretze. Se'n modifica l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Procediment per a l'acreditació institucional dels centres de les universitats públiques i privades.*

1. L'acreditació institucional, com a mecanisme per garantir la qualitat acadèmica global d'un centre universitari, s'instrumenta mitjançant el sistema intern de garantia de la qualitat, que ha d'assegurar una formació adequada als criteris estandarditzats de qualitat del servei docent prestat, i que ha de respondre a les exigències de l'estudiantat i de la societat. Aquest procediment ha de ser transparent i ha d'incloure mecanismes de rendició de comptes, i ha de ser un procediment que assegurí que tots els títols oficials oferts tinguin el nivell de qualitat que requereix qualsevol títol universitari a Espanya.

2. La comunitat autònoma o, si s'escau, l'òrgan competent del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats ha d'assegurar, a través dels mecanismes de control de la seva competència, que tots els títols oferts per un centre universitari tinguin un elevat nivell de qualitat acadèmica, sense detriment de la competència

de les universitats, per mitjà dels seus sistemes interns de garantia, de garantir que tots els seus títols oferts per un centre universitari tinguin un elevat nivell de qualitat acadèmic.

3. L'acreditació institucional d'un centre universitari, indistintament de la seva naturalesa pública o privada, comporta la renovació de l'acreditació del conjunt de títols universitaris oficials impartits en aquest, sempre que es compleixin els requisits que preveu aquest article. En el cas dels títols interuniversitaris impartits al centre, aquests han de renovar l'acreditació a través de l'acreditació institucional, només en cas que la universitat sigui la universitat coordinadora.

4. Els requisits que han de complir obligatòriament els centres universitaris per a l'obtenció de l'acreditació institucional són els següents:

a) Haver renovat l'acreditació, almenys, de la meitat dels títols oficials de grau, la meitat dels títols oficials de màster i la meitat dels títols oficials de doctorat que imparteixin. En el cas de les escoles de doctorat o dels centres similars quant a les funcions, han d'haver renovat l'acreditació d'almenys la meitat dels seus programes de doctorat.

b) Disposar de la certificació de la implantació del seu sistema intern de garantia de qualitat, d'acord amb el Reial decret 822/2021, de 28 de setembre, pel qual s'estableix l'organització dels ensenyaments universitaris i del procediment d'assegurament de la seva qualitat, de conformitat amb els criteris establerts per a l'assegurament de la qualitat a l'Espai Europeu d'Educació Superior i els protocols i les guies orientatives desenvolupades per l'ANECA o per les agències de qualitat corresponents. Aquest certificat el poden expedir les agències de qualitat espanyoles que estiguin inscrites en el Registre europeu d'agències de qualitat (*European Quality Assurance Register, EQAR*). El procediment d'emissió del certificat ha de seguir el protocol que, a proposta del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, s'aprovi en la Conferència General de Política Universitària.

c) Complir els requisits del professorat que estableixen els apartats 1, 6, 7, 8, 9, 10 i 11 de l'article 7, ja que estan relacionats directament amb la qualitat de la docència impartida al centre universitari.

d) Complir els requisits i els requeriments que fixa aquest Reial decret sobre disponibilitat i característiques de l'equipament i les instal·lacions necessaris per a l'exercici adequat de l'activitat docent.

5. Poden participar en aquest procediment els centres d'universitats públiques i privades, siguin propis o adscrits.

6. La universitat ha de sol·licitar l'acreditació institucional d'un o de diversos dels seus centres al Consell d'Universitats, que, a través de la Secretaria General d'Universitats, l'ha de traslladar a l'ANECA o a la corresponent agència de qualitat de la comunitat autònoma, que ha d'estar inscrita en el Registre europeu d'agències de qualitat (*European Quality Assurance Register, EQAR*), per a l'emissió de l'informe a què es refereix l'apartat següent.

7. El Consell d'Universitats ha de dictar la resolució d'acreditació, previ informe d'avaluació vinculant de l'ANECA o de l'òrgan d'avaluació que correspongui, que ha de notificar a la universitat i comunicar a l'agència d'avaluació corresponent, i l'ha de remetre a la comunitat autònoma i al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, als efectes, si és favorable, de la inscripció dels centres acreditats en el RUCT. El termini per resoldre i notificar la dita resolució és com a màxim de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud corresponent. La falta d'una resolució expressa en el termini esmentat permet considerar estimada la sol·licitud de renovació de l'acreditació institucional. En el supòsit que es dicti una resolució desestimatòria, aquesta ha de ser motivada i ha d'expressar els recursos que siguin procedents contra aquesta, l'òrgan

administratiu o judicial davant del qual s'hagin de presentar i el termini per interposar-los.

8. S'ha de renovar l'acreditació institucional dels centres universitaris abans del transcurs de sis anys comptats a partir de la data d'obtenció de l'última resolució d'acreditació o de renovació.

9. En el procediment d'avaluació de la renovació de l'acreditació institucional ha d'emetre un informe un panel de persones expertes externes i independents de la institució que sol·liciti l'acreditació, nomenats per l'ANECA o per l'agència de qualitat corresponent. El procediment que desenvolupin les agències per portar a terme la renovació de l'acreditació institucional de centres ha de seguir el protocol general que, a proposta del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, s'estableixi en el si de la Conferència General de Política Universitària. Així mateix, s'han de tenir presents tots els informes de seguiment de les diverses titulacions oficials ofertes al centre, així com els informes de l'ANECA i de l'agència de qualitat corresponent emesos en aquest període de sis anys en relació amb els diferents títols oficials oferts. L'ANECA i els òrgans d'avaluació externa de les comunitats autònomes s'han de facilitar mútuament informació relativa a les avaluacions esmentades.

10. En aquest procediment de renovació de l'acreditació institucional, per a l'obtenció de l'informe positiu d'aquest, s'han de tenir en compte els principals resultats acadèmics de rendiment de l'estudiantat en el període sotmès a avaluació, com a element que contribueix a valorar la qualitat del procés d'ensenyament i d'aprenentatge del centre.

11. De la mateixa manera, en aquest procediment de renovació s'han d'analitzar i valorar, si s'escau, la qualitat i l'acompliment de les pràctiques acadèmiques externes i els seus resultats formatius amb vista a l'estudiantat, referits al període sotmès a avaluació.

12. El Consell d'Universitats ha de resoldre i notificar la seva resolució sobre la renovació en un màxim de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud corresponent. La falta d'una resolució expressa en el termini esmentat permet considerar estimada la sol·licitud de renovació de l'acreditació institucional. En cas que es dicti una resolució desestimatòria, que ha de ser motivada, ha d'expressar els recursos que siguin procedents contra aquesta, l'òrgan administratiu o judicial davant del qual s'hagin de presentar i el termini per interposar-los.

13. En cas que el Consell d'Universitats dicti una resolució desestimatòria de l'acreditació institucional o de la seva renovació, el centre universitari implicat ha de sol·licitar la renovació de l'acreditació corresponent de cadascun dels títols oficials que ofereix, en el període establert en relació amb l'inici de l'activitat d'aquests o de l'última renovació de l'acreditació.

14. Per al procediment concret de títols conjunts que promouen dos o més centres, siguin de la mateixa universitat o d'universitats diferents, les agències competents han d'emetre el seu informe d'avaluació de conformitat amb el procediment per a l'avaluació dels casos de títols impartits en diversos centres en el marc dels protocols d'acreditació institucional de centres universitaris, que siguin aprovats per la Xarxa Espanyola d'Agències de Qualitat Universitària.

15. En el cas de títols conjunts interuniversitaris, només computen, als efectes del compliment del requisit per a l'acreditació institucional de centres universitaris, al centre de la universitat coordinadora. L'acreditació institucional del centre de la universitat coordinadora d'un títol conjunt interuniversitari té com a conseqüència la renovació de l'acreditació del títol esmentat.

16. Quan es tracti de títols conjunts internacionals, títols conjunts en el marc del Programa d'universitats europees de la Comissió Europea o títols conjunts emparats pel segell Erasmus Mundus, regulats per les disposicions addicionals sisena, setena i vuitena del Reial decret 822/2021, de 28 de setembre, de conformitat amb la resolució de 3 de març de 2022, de la Secretaria General

d'Universitats, en els apartats 1.a) i 2.3, aquests títols queden exclosos en el còmput del requisit de la meitat dels títols que hagin renovat la seva acreditació. L'acreditació institucional del centre universitari on s'imparteixen aquests títols no té com a efecte la renovació de l'acreditació dels títols esmentats.»

Catorze. Se'n modifica l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Autorització de centres que imparteixin ensenyaments d'acord amb sistemes educatius estrangers.*

1. La impartició d'ensenyaments universitaris i d'educació superior (diplomes o certificats) d'àmbit similar a l'universitari al nostre país desenvolupada per centres de conformitat amb sistemes educatius estrangers requereix l'autorització de l'organisme competent de la comunitat autònoma corresponent en què s'ubiqui la universitat o el centre, segons el que disposa la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març. En cap cas els ensenyaments d'educació superior d'àmbit similar a l'universitari no fan referència a titulacions espanyoles corresponents a ensenyaments superiors no universitaris.

2. L'autorització de l'organisme corresponent de la comunitat autònoma es requereix en un dels supòsits següents:

a) quan els títols siguin impartits per un centre docent propi o adscrit a una universitat creada o reconeguda de conformitat amb la legislació espanyola;

b) quan els títols siguin impartits per un centre pertanyent a una universitat o institució d'educació superior estrangera, ubicada en el territori espanyol, la qual ha d'estar constituïda degudament d'acord amb la legislació del país del sistema educatiu del qual pretengui impartir els títols esmentats.

La dita autorització habilita els centres universitaris estrangers per oferir títols universitaris que tinguin un caràcter oficial al seu país d'origen i els títols esmentats dels quals hagin obtingut una avaluació positiva de la seva qualitat per una agència oficial al país d'origen de la universitat a la qual pertany el centre o a la qual està adscrit o, si s'escau, per una agència espanyola d'avaluació de qualitat registrada en el Registre europeu d'agències de qualitat (*European Quality Assurance Register, EQAR*).

3. La comunitat autònoma, una vegada atorgada l'autorització, l'ha de comunicar al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats en el termini màxim d'un mes, que l'ha d'incloure en un registre específic dins del RUCT, en què han de constar tant els centres autoritzats com els títols universitaris que s'imparteixen en els centres esmentats, i també n'ha d'informar la Conferència General de Política Universitària. Aquesta informació ha d'incorporar com a mínim: la denominació de la universitat i del centre d'impartició i, si és estrangera, el país d'origen, la denominació dels títols oferts i el nombre de places, el model docent de cada titulació (presencial, virtual o híbrida), la durada temporal i la càrrega en crèdits ECTS (Sistema Europeu de Transferència i Acumulació de Crèdits) o, si s'escau, la càrrega horària, així com si el títol ha estat avaluat favorablement per una agència d'assegurament de la qualitat espanyola o, si s'escau, del país d'origen del centre o la universitat i la data de la renovació de l'acreditació. En el cas de titulacions l'informe d'acreditació de les quals l'hagi fet una agència de qualitat registrada en el Registre europeu d'agències de qualitat (*European Quality Assurance Register, EQAR*) i externa a l'Estat espanyol, aquesta ha d'haver inclòs específicament en el seu abast, i per això avaluat, el centre d'impartició espanyol.

4. El Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació ha d'emetre un informe sobre la conveniència d'aquesta autorització, sobre la base de l'existència de tractats o convenis internacionals subscrits per Espanya i, si no n'hi ha, del principi de reciprocitat.

5. La comunitat autònoma ha d'assegurar que tots aquests centres disposin d'un sistema intern de garantia de qualitat la implantació del qual hagin certificat les respectives agències de la qualitat universitària inscrites en el Registre europeu d'agències de qualitat (*European Quality Assurance Register, EQAR*) o, en cas de no disposar d'una agència autonòmica, per l'ANECA. Transcorregut un màxim de dos anys des de la certificació del disseny, el centre ha d'haver certificat la implantació del sistema intern de garantia de qualitat.

6. La comunitat autònoma ha d'assegurar que aquests centres que imparteixen titulacions universitàries estrangeres, o similars d'educació superior, no utilitzin denominacions o formats per a les dites titulacions o estudis que puguin induir a una confusió respecte als títols universitaris oficials en el sistema universitari espanyol. Els centres esmentats han d'informar expressament el seu estudiantat de la naturalesa i la validesa de les titulacions o dels estudis que imparteixen.

7. El centre estranger ha de reportar anualment a les autoritats de la comunitat autònoma el nombre d'estudiants de nou ingrés i el total de matriculats en cada títol universitari o similar, el nombre de sortits de cada títol i els indicadors de rendiment acadèmic de tot l'estudiantat, així com la relació no nominal del professorat que imparteix la docència amb el detall del seu nivell acadèmic i perfil professional. La comunitat autònoma ha de reportar anualment aquesta informació al Sistema Integrat d'Informació Universitària (SIIU).

8. Del que estipula aquest article en queden exclosos els títols de grau, màster universitari i programes de doctorat conjunts o en format de doble titulació entre universitats espanyoles i universitats estrangeres, que es regulen pels criteris de les titulacions de les universitats espanyoles.»

Quinze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 16, que queda redactat de la manera següent:

«1. La universitat o els centres que imparteixin ensenyaments universitaris i d'educació superior d'àmbit similar a l'universitari d'acord amb sistemes educatius estrangers han de complir el que preveuen els apartats següents, per poder obtenir l'autorització administrativa, a més d'acreditar la seva personalitat jurídica:»

Setze. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 17, que queden redactats de la manera següent:

«3. Les agències de qualitat s'han de coordinar per elaborar i publicar un protocol específic per a aquest tipus d'ensenyaments universitaris o equivalents, tenint-ne presents les especificitats, a l'efecte d'avaluar-los.

4. Els títols, els certificats o els diplomes a què condueixen els ensenyaments autoritzats tenen únicament els efectes que els atorgui la legislació de l'Estat d'origen. El reconeixement d'efectes a Espanya s'ha d'ajustar al que estableix la normativa específica reguladora del reconeixement d'estudis i títols estrangers d'educació superior.»

Disset. S'hi afegeix un nou capítol V, amb el contingut següent:

«CAPÍTOL V

Sistema Integrat d'Informació Universitària i del Comitè d'Assegurament del Comportament Ètic

Article 18. *Sistema Integrat d'Informació Universitària.*

1. Correspon a la Subdirecció General de Planificació, Seguiment i Avaluació del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, a través del Sistema Integrat d'Informació Universitària, i sense perjudici dels mateixos sistemes d'informació

establerts per les comunitats autònomes, recollir, elaborar, analitzar i difondre estadístiques i indicadors de totes les universitats públiques i privades, així com dels centres estrangers autoritzats per a la impartició de títols universitaris estrangers a Espanya, que permetin a les administracions públiques disposar de dades estadístiques i informació sobre els aspectes rellevants de l'activitat universitària. Concretament, les universitats públiques i privades espanyoles i els centres estrangers radicats a Espanya han de reportar, en el temps i la forma establerts, les dades amb el nivell de detall requerit dels aspectes següents que faciliten el seguiment i el compliment dels requisits que estableix la normativa universitària vigent, i contribueixen d'aquesta manera a garantir la qualitat del sistema universitari espanyol. En tot cas, el nivell de detall i desagregació d'aquesta informació sempre ha de respectar el que estableix la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals. Aquests aspectes serien els següents:

a) Informació dels estudiants matriculats i sortits en títols universitaris oficials i de formació permanent, així com dels estudiants de títols universitaris estrangers impartits a Espanya. Entre altres dades, s'ha de recollir informació relativa al sexe, l'edat, el lloc de residència habitual, el país de nacionalitat, el lloc de residència durant els estudis, la via d'accés a la universitat (batxillerat, formació professional o altres), així com qualsevol altra informació que sigui rellevant. S'ha de detallar la informació, en aquest sentit, per facultat, escola o centre propi o adscrit, i la localització geogràfica d'aquests.

b) Informació dels resultats acadèmics de l'estudiantat matriculat i sortit de cada titulació oficial.

c) Informació sobre els preus de matriculació (preu pagat per l'estudiant en el procés de matrícula per cada crèdit ECTS matriculat, així com altres preus associats a la matrícula) de cada titulació oficial de grau, màster universitari i doctorat. En el cas de les universitats privades, aquesta informació únicament ha de fer referència al valor mitjà del preu de matriculació del conjunt d'estudiants per a cada títol oficial.

d) Informació relativa a les beques i ajudes obtingudes per l'estudiantat en convocatòries de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes amb el detall dels sol·licitants i dels beneficiaris, de l'import rebut per cada beneficiari.

e) Informació relativa a les beques i les ajudes pròpies convocades per les universitats amb el detall del nombre de sol·licitants i de beneficiaris, de l'import rebut per cada beneficiari i dels recursos invertits en aquestes.

f) Informació relativa a l'activitat de recerca, de transferència i d'innovació duta a terme pel personal de les universitats, i dels seus resultats, així com dels recursos interns i externs captats per al seu desenvolupament desglossats per agent finançador.

g) Informació relativa al personal de les universitats, que, entre altres variables, ha de recollir els aspectes següents referits al personal docent i investigador, al personal investigador i al personal tècnic, de gestió, administració i serveis: el volum de la plantilla, el sexe, l'edat, la nacionalitat, el nivell acadèmic i professional i el tipus de contracte (permanent o temporal; funcionari o laboral; a temps complet o a temps parcial). En el cas del professorat, s'ha d'informar també sobre les avaluacions positives obtingudes de les agències de qualitat competents, com ara les acreditacions a nivells professionals, els quinquennis docents i els sexennis de recerca i els de transferència. Així mateix, s'ha de detallar la dedicació en hores de tot el professorat a les seves diverses activitats acadèmiques (específicament, s'ha d'informar de les hores dedicades per curs a la impartició de docència en titulacions oficials). En el cas del personal investigador, s'ha d'incloure informació sobre la denominació de les convocatòries a partir de les quals hagi estat contractat en cas que hagi estat incorporat des d'aquestes.

h) Informació relativa als equipaments i les instal·lacions acadèmics, de recerca i de serveis disponibles, amb l'especificació, entre altres qüestions, de la localització geogràfica i les característiques fonamentals d'aquests.

i) Informació sobre les facultats, les escoles i els centres adscrits amb la seva localització geogràfica i les titulacions oficials de grau, màster universitari i doctorat que s'hi imparteixen, juntament amb les places ofertes de cada una.

j) Informació sobre els comptes anuals de les universitats públiques, amb el detall dels pressupostos d'ingressos i despeses, el balanç i el compte de resultats. Específicament en aquest cas, s'han de fer constar les diferents fonts d'origen dels ingressos (amb el detall de la tipologia, la quantitat i l'origen institucional local, autonòmica, nacional i internacional, o l'origen privat, sigui aquest de les famílies, d'empreses o d'altres organitzacions o entitats). En el cas de les universitats privades, s'ha d'aportar únicament el volum dels seus ingressos mesurat com l'import net de la xifra de negocis. De la mateixa manera, tant per a les universitats públiques com per a les universitats privades, s'han de detallar els ingressos captats en convocatòries, contractes, venda de patents i càtedres per al desenvolupament de la recerca, la transferència i la innovació i, així mateix, s'ha d'informar de les despeses en programes propis de recerca, transferència i innovació.

k) Informació relativa a la mobilitat nacional i internacional d'estudiantat, professorat i del personal tècnic, de gestió, d'administració i de serveis.

l) Informació relativa de les tesis doctorals defensades durant l'any, amb l'especificació de l'especialització o la branca del coneixement a què s'adscriu, així com la qualificació obtinguda.

m) Informació relativa a l'admissió de l'estudiantat a la universitat. Específicament, s'ha d'aportar informació detallada de les proves d'accés a la universitat, així com dels processos de preinscripció i del nou ingrés en les titulacions de grau i de doble grau.

n) En el cas dels centres estrangers ubicats a Espanya, la informació estadística de l'oferta de places i del nombre d'estudiants matriculats ha de fer referència a les seves diverses titulacions en cas que no tinguin l'estructura similar a la de l'Espai Europeu d'Educació Superior.

ñ) Així com qualsevol altra informació que pugui ser rellevant perquè les administracions públiques puguin desenvolupar un seguiment dels indicadors de qualitat de les universitats públiques, privades i centres universitaris estrangers.

2. Tota la informació que esmenta l'apartat anterior s'ha de recollir amb el nivell de desagregació necessari, amb la limitació que estableix la normativa vigent, que permeti fer els encreuaments d'informació requerits amb les bases de dades administratives existents, de manera que entre altres dades es pugui disposar dels indicadors longitudinals corresponents.

3. Totes les universitats públiques i privades, així com els centres estrangers que imparteixin títols universitaris estrangers a Espanya o d'educació superior similars als universitaris, han de subministrar, amb la temporalitat i la concreció que s'acordi en la Conferència General de Política Universitària i respectant la legislació vigent en relació amb la protecció de dades, la informació estadística a què es refereix l'apartat anterior, així com col·laborar en el mateix sentit amb els sistemes d'informació establerts per les comunitats autònomes.

4. La Subdirecció General de Planificació, Seguiment i Avaluació del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats ha de desenvolupar, a través del Sistema Integrat d'Informació Universitària, les operacions estadístiques que recull el Pla estadístic nacional relacionades amb l'àmbit universitari i ha de publicar anualment els resultats principals d'aquestes estadístiques. Així mateix, ha de publicar totes les altres estadístiques que contribueixin a conèixer els indicadors de qualitat del sistema universitari espanyol. Igualment, ha d'establir acords amb unitats similars

de les comunitats autònomes per al traspàs mutu de la informació, i l'establiment de criteris estadístics i periodicitats comuns.

5. El Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats ha d'aprovar les disposicions necessàries per regular l'accés per qualsevol ciutadà, institució o organització a la informació i les estadístiques que conté el Sistema Integrat d'Informació Universitària, més enllà del que preveu el Pla estadístic nacional, tenint present el que estableixen la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern; la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública, i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre.

Article 19. Comitè d'assegurament del comportament ètic en el desenvolupament de la recerca i la transferència del personal docent i investigador.

1. Les universitats, sigui quina sigui la seva naturalesa jurídica, han de constituir un comitè d'assegurament del comportament ètic en el desenvolupament de la recerca i la transferència del personal docent i investigador, llevat que la comunitat autònoma on tingui la seva seu oficial la universitat disposi d'un òrgan col·legiat independent en matèria d'integritat científica i recerca responsables, que en aquest cas és el competent.

2. Aquest comitè ha de vetllar per la integritat científica i pel comportament ètic adequat en el desenvolupament de la recerca i de la transferència del personal docent i investigador de la universitat. Entre les seves funcions hi ha establir criteris sobre el comportament esmentat, en especial sobre l'ús i les limitacions de la intel·ligència artificial i de les tecnologies de la informació i de la comunicació en l'activitat investigadora.

3. Els òrgans de govern de la universitat han d'elaborar i aprovar les normes de funcionament d'aquest comitè, del qual no pot formar part cap òrgan unipersonal de la universitat.

En la composició del comitè cal atènyer-se al principi de presència equilibrada de dones i homes, excepte per raons fundades i objectives, motivades degudament.

4. Així mateix, en tot moment, en l'acompliment de la labor d'aquest comitè i de les accions que resultin dels seus informes i de les seves valoracions, d'acord amb la normativa establerta, s'ha de donar compliment a la normativa vigent en l'àmbit de la protecció de dades de caràcter personal i, en particular, al Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, i a la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre.

5. La universitat ha d'impulsar la coordinació entre aquest comitè, els òrgans de gestió acadèmica de centres i departaments i el Consell Social, o l'òrgan d'atribucions similars en una universitat privada si s'escau, ateses les funcions atribuïdes a aquest per l'article 47.2, paràgrafs c) i f), de la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, relatives al compliment dels principis ètics i d'integritat acadèmica especialment per assegurar el desenvolupament d'una cultura de la integritat ètica en les activitats acadèmiques i de recerca en la comunitat universitària.»

Divuit. Se'n modifica la disposició addicional segona, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Referències normatives.*

1. Totes les referències que en aquest Reial decret s'efectuen a les administracions de les comunitats autònomes i als seus òrgans s'entenen referides, en el cas de la Universitat Nacional d'Educació a Distància (UNED), al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, en atenció a les característiques especials i a l'àmbit de les seves activitats.

2. Pel que fa a les universitats concordatàries de l'Església catòlica, als centres universitaris de la defensa, als centres universitaris de la Guàrdia Civil i al Centre Universitari de Formació de la Policia Nacional, les seves referències respectives són les que estableix la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març.»

Dinou. Se'n modifica la disposició addicional tercera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tercera. *Tractats o convenis internacionals.*

1. El que disposa aquest Reial decret, i en particular el que preveu el capítol IV, s'entén sense perjudici del que estableixen els tractats o convenis internacionals subscrits per Espanya o, si s'escau, de l'aplicació del principi de reciprocitat.

2. En aplicació de la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, les universitats de l'Església catòlica establertes a Espanya amb anterioritat a l'Acord del 3 de gener de 1979, entre l'Estat espanyol i la Santa Seu, sobre ensenyament i afers culturals, en virtut del que estableix el Conveni entre la Santa Seu i l'Estat espanyol, de 10 de maig de 1962, mantenen els seus procediments especials en matèria de reconeixement d'efectes civils de plans d'estudis i títols, mentre no optin per transformar-se en universitats privades.

3. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, i només als efectes de fer efectiu els procediments esmentats, aquestes universitats han de sol·licitar al Consell d'Universitats l'acreditació institucional dels centres, que s'ha de portar a terme una vegada que es comprovi el compliment dels requisits que estableix la normativa aplicable de caràcter general.

4. Igualment, aquestes universitats s'han d'adaptar als requisits que preveu aquest Reial decret amb caràcter general i en els mateixos terminis.»

Vint. Se'n modifica la disposició addicional quarta, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quarta. *Creació, adquisició i adscripció de facultats, escoles i centres per una universitat en una comunitat autònoma diferent de la d'ubicació de la seva seu social.*

1. La creació o el reconeixement de facultats, escoles i centres per una universitat en una comunitat autònoma diferent de la d'ubicació de la seva seu social ha de tenir l'aprovació dels òrgans competents de les comunitats autònomes esmentades, prèvia obtenció de l'informe preceptiu de la Conferència General de Política Universitària.

2. L'adquisició i l'adscripció posterior de facultats, escoles i centres ja existents d'una universitat ubicada en una comunitat autònoma diferent d'aquella en què se situa la seu social de la universitat adquirent i a la qual s'ha d'adscriure requereix l'aprovació dels òrgans competents de les comunitats autònomes esmentades, prèvia obtenció de l'informe preceptiu de la Conferència General de Política Universitària.

3. Els apartats 1 i 2 d'aquesta disposició no són aplicables a les universitats que preveu la disposició addicional segona d'aquest Reial decret.

4. En tot cas, els processos que descriuen els apartats 1 i 2 d'aquesta disposició requereixen l'acord de les comunitats autònomes implicades que, entre altres qüestions, delimiti les funcions de cada una en termes de planificació i programació de l'oferta docent.»

Vint-i-u. Se'n modifica la disposició addicional cinquena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquena. *Universitats privades amb sistema de preus públics de les seves titulacions oficials.*

A les universitats privades amb sistema de preus públics no és aplicable el que disposen els apartats 14 i 16 de l'article 7 a les figures que preveu la disposició addicional novena de la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, relacionades amb les funcions de tutoria.»

Vint-i-dos. Se'n suprimeix la disposició addicional cinquena *bis*.

Vint-i-tres. Se'n modifica la disposició addicional sisena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional sisena. *Referències a la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.*

S'entén que qualsevol referència, en aquest Reial decret, a la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, queda substituïda per la referència a la vigent Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, del sistema universitari.»

Vint-i-quatre. S'hi afegeixen sis noves disposicions addicionals, numerades com a vuitena, novena, desena, onzena, dotzena, tretzena i catorzena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena. *Publicitat i informació pública de la validesa i la tipologia de les titulacions oficials universitàries.*

Les universitats actives acadèmicament tenen l'obligació de publicitar la informació fonamental que fa referència als títols de grau, màster universitari i doctorat, i les seves formulacions oficials de doble programació, de manera clara i inequívoca amb la seva validesa legal amb altres tipus de titulacions universitàries de caràcter propi o d'educació superior no universitària. Les administracions públiques han de vetllar pel compliment d'aquesta exigència d'informació de qualitat i veraç a la ciutadania.

Disposició addicional novena. *Limitacions de sol·licituds de la verificació de noves titulacions oficials o de la modificació substancial d'aquestes.*

1. Les universitats amb activitat docent no poden sol·licitar a l'any natural un nombre de verificacions de noves titulacions oficials o de la modificació substancial d'aquestes superior a una cinquena part del nombre de titulacions de grau i de màster universitari amb què compten i, igualment, aquest criteri és aplicable en el cas de les modificacions substancials quan aquestes impliquin un augment del nombre de places ofertes de grau o de màster universitari. En cas de no sol·licitar l'augment esmentat, no hi ha cap limitació de presentació de propostes de modificació substancials de títols universitaris oficials.

2. Aquesta disposició no és aplicable a les noves universitats creades o reconegudes mitjançant una llei de l'assemblea legislativa de la comunitat autònoma o per les Corts Generals, en el moment de presentar a l'agència de qualitat corresponent els títols de grau, màster universitari i doctorat compromesos per al seu desplegament com a oferta acadèmica inicial en la memòria presentada en el procediment per crear o reconèixer una nova universitat que estableix aquest Reial decret.

3. En cas d'un informe desfavorable de verificació d'una nova titulació oficial de grau o màster per part de l'agència d'avaluació de la qualitat competent, l'ha d'eleva al Consell d'Universitats perquè dicti la resolució desfavorable, i la

universitat no pot presentar una nova sol·licitud de verificació per a aquest títol en el termini d'un any des de la recepció de l'informe desfavorable.

Disposició addicional desena. De la publicació dels resultats i indicadors principals que reflecteixin l'activitat docent, investigadora i de transferència.

Les universitats han de publicar anualment els resultats i indicadors principals que reflecteixin l'acompliment de l'activitat docent, investigadora i de transferència, amb el detall suficient per garantir la transparència del rendiment de les activitats acadèmiques i garantir l'accés a aquesta informació a tots els membres de la comunitat universitària i a la ciutadania. Aquesta mesura afecta totes les universitats que formen el sistema universitari espanyol i també les universitats estrangeres que ofereixin titulacions universitàries estrangeres ubicades a Espanya.

Disposició addicional onzena. Adscripció temporal d'un centre adscrit a una universitat.

Quan un centre universitari adscrit inicialment a una universitat hagi iniciat el procés d'adscripció a una altra universitat, se'n permet excepcionalment l'adscripció simultània i temporal tant a la universitat d'adscripció inicial com a la nova universitat d'adscripció, únicament durant el temps que, de conformitat amb la normativa universitària, el centre hagi d'assegurar la impartició de l'ensenyament corresponent a les titulacions de la universitat d'adscripció inicial, fins que s'esgoti la docència d'aquelles, moment a partir del qual ha de quedar adscrit, únicament, a la nova universitat d'adscripció. És necessari, en tot cas, que hi hagi l'acceptació prèvia de la universitat a què estava adscrit inicialment el centre.

Disposició addicional dotzena. Universitat Internacional Menéndez Pelayo i Universitat Internacional d'Andalusia.

La Universitat Internacional Menéndez Pelayo i la Universitat Internacional d'Andalusia queden exceptuades del compliment dels requisits que preveuen els articles 5, 6, 7 i 8 d'aquest Reial decret, en tot allò que estigui determinat per l'especificitat de la seva oferta docent i per la no disposició de personal docent i investigador propi.

L'agència de la qualitat de referència de la Universitat Internacional Menéndez Pelayo és l'ANECA.

L'agència de qualitat de referència de la Universitat Internacional d'Andalusia és l'Agència per a la Qualitat Científica i Universitària d'Andalusia (ACCUA).

Disposició addicional tretzena. Centres i seccions territorials ubicades en diferents ciutats pertanyents a un mateix centre universitari.

Als efectes de l'emissió de la certificació d'implantació d'aquest per part de les agències de qualitat, així com en la resta dels procediments acadèmics que es puguin veure implicats, es considera que els centres i les seccions territorials ubicades en diferents ciutats pertanyents a un mateix centre universitari computen com un únic centre, encara que figurin amb codis diferenciats en el RUCT, sempre que comparteixin el mateix sistema intern de garantia de qualitat i que la denominació del centre i les seves seccions estigui expressada nominativament i clarament en el RUCT.

Disposició addicional catorzena. *Agències de qualitat competents per als procediments d'avaluació de titulacions oficials i d'acreditació institucional de centres.*

1. Les universitats de característiques especials que ja s'hagin creat o reconegut mitjançant una llei de l'assemblea legislativa de la comunitat autònoma respectiva tenen, com a agència de qualitat competent, la de la comunitat autònoma on tinguin la seva seu oficial, en els seus procediments d'avaluacions de les titulacions oficials i en els altres d'acreditació institucional de centres universitaris.

En cas de no disposar d'una agència autonòmica de qualitat de referència, l'agència competent és l'ANECA per a aquests mateixos procediments.

2. No és aplicable l'article 3.1.b) a les universitats que es creïn o es reconeguin a les comunitats autònomes que tinguin una llengua pròpia cooficial quan almenys el 50% per cent de la docència s'hagi d'impartir en la dita llengua. De la mateixa manera, no hi és aplicable el que disposa l'article 3.1.b) d'aquest Reial decret, en cas que la proposta de creació o de reconeixement d'una universitat presentada a la comunitat autònoma on hagi de tenir la seva seu oficial tingui finançament de la comunitat autònoma parcialment (amb un mínim del 20% del pressupost anual de la universitat) o totalment, segons que consti en la memòria que es presenti en aquest procediment.»

Vint-i-cinc. Se'n modifica la disposició transitòria tercera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tercera. *Centres adscrits a més d'una universitat.*

1. En cas que hi hagi un centre adscrit a més d'una universitat en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, aquest té un termini màxim d'un any per adscriure's definitivament a una única universitat, la qual cosa exigeix, si s'escau, la modificació del conveni d'adscripció entre les dues parts. La nova adscripció, una vegada aprovada pels diferents òrgans de govern de les institucions universitàries implicades, i autoritzada per l'òrgan competent de la comunitat autònoma respectiva, s'ha de comunicar al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats perquè s'inclogui en el RUCT.

2. De manera excepcional, justificada degudament i únicament per motius acadèmics relacionats amb la naturalesa dels títols que s'imparteixen, un centre que ja estigui adscrit a dues universitats en el moment d'entrada en vigor d'aquest Reial decret es pot seguir adscrivint a les dues universitats si té l'aprovació explícita del departament responsable d'universitats de la comunitat autònoma respectiva.»

Vint-i-sis. Se'n modifica la disposició final segona, que queda rectificada de la manera següent:

«Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

Es faculta la persona titular del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats per dictar, en l'àmbit de les seves competències, totes les disposicions que requereixin el desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret.»

Vint-i-set. Es modifica la redacció dels apartats 1 i 2 i 6 a 14 de l'annex I, que queden redactats de la manera següent:

«1. Una memòria en què constin les dades fonamentals del projecte pel qual se sol·licita la creació d'una universitat pública o el reconeixement d'una universitat privada: la denominació; les institucions, els organismes, les entitats o les empreses i les societats privades que la impulsen; la personalitat jurídica; la

ubicació geogràfica de les instal·lacions i la localització de la seu social; el finançament; els objectius acadèmics fonamentals (formatius, de recerca, de transferència i d'innovació) que garanteixin el compliment de les funcions de la universitat que estableix la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, i d'acord amb el que regula aquest Reial decret.

2. En aquesta memòria s'han d'incloure el pla detallat de desenvolupament i programació de la docència, tal com recull l'article 5 d'aquest Reial decret, i una programació pluriennal de la recerca d'acord amb el que estableix l'article 6 d'aquesta norma. En tots dos casos, s'ha d'aportar el nivell de detall que fixen aquests articles. Específicament, s'hi han d'incloure obligatòriament el nombre de places i la previsió de matrícula dels títols oficials de grau, màster universitari i doctorat oferts inicialment i els que sigui previst implantar progressivament.»

«6. Expressament, i amb el detall suficient, s'ha d'incorporar a la memòria el que explicita l'article 9, en relació amb la garantia de l'activitat, l'experiència en gestió i la sostenibilitat econòmica de la universitat.

7. La justificació de la plantilla (entesa com la relació de llocs de treball a les institucions públiques i del total de personal docent permanent i temporal a les universitats privades) del personal docent i investigador al començament de l'activitat, i el compromís explícit i argumentat de desenvolupament d'aquesta, coherent amb el desplegament de l'oferta acadèmica oficial i la implementació del programa pluriennal de recerca, en els termes que preveu l'article 6 d'aquest Reial decret i d'acord amb els requisits sobre el professorat que estableixen tant la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març, com aquest Reial decret. El detall de la plantilla inicial i la que s'ha de desenvolupar coherentment amb el desplegament compromès en docència i recerca és el que estipula l'article 7 d'aquest Reial decret.

8. La justificació de la plantilla (entesa com la relació de llocs de treball a les institucions públiques) de personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis al començament de l'activitat, així com la previsió del seu increment anual fins a la implantació total dels ensenyaments, les activitats de recerca i els serveis corresponents de la universitat o el centre.

9. L'estructura de centres en què s'articula inicialment, i s'ha d'articular una vegada desplegada tota la seva activitat, la universitat, així com l'oferta inicial i la prevista de títols oficials que s'hi han d'impartir. Se n'han d'indicar la denominació i la ubicació geogràfica, amb el detall de les instal·lacions i els principals equipaments acadèmics, investigadors i de serveis de què disposen.

10. La justificació del compliment de les condicions i els requisits relatius a les infraestructures i els mitjans materials adequats i suficients per a l'exercici de les seves funcions docents i investigadores, tenint en compte el que estableixen el capítol II i els annexos II, III i IV d'aquest Reial decret. A més, ha de certificar la inclusió d'instal·lacions adequades per al desenvolupament de la vida universitària. En aquest sentit, específicament s'hi ha d'afegir un pla d'inversió en infraestructures i equipaments coherent amb la programació del desenvolupament de la docència i la recerca explicitat en la memòria.

11. En cas de preveure titulacions oficials de grau i de màster que requereixin obligatòriament la realització de pràctiques acadèmiques externes, s'hi han d'incloure convenis amb institucions, organismes, entitats o empreses que en garanteixin el desenvolupament inicial.

12. El compromís de posar en funcionament el sistema intern de garantia de qualitat, en els terminis que fixa aquest Reial decret.

13. L'estratègia i la programació per promoure la internacionalització de les activitats acadèmiques i la mobilitat de l'estudiantat i del professorat.

14. Específicament, les universitats privades han d'acreditar que tenen personalitat jurídica pròpia i exerceixen les seves funcions en règim d'autonomia, de conformitat amb el que disposa la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març.»

Vint-i-vuit. Es modifica l'apartat c) de l'annex II, que queda redactat de la manera següent:

«c) Laboratoris de recerca: entre 10 i 15 metres quadrats per professor o professora, investigador o investigadora. Aquests laboratoris han d'estar separats del pas de l'estudiantat i no s'han de compartir per a tasques docents.

Els espais per a la docència i la recerca i la transferència han de tenir la flexibilitat espacial i de mobiliari necessària per adequar-se a les diferents modalitats d'ensenyament i aprenentatge. De la mateixa manera, han de complir el que estableix el Reial decret 173/2010, de 19 de febrer, pel qual es modifica el Codi tècnic de l'edificació, aprovat pel Reial decret 314/2006, de 17 de març, en matèria d'accessibilitat i de no-discriminació de les persones amb discapacitat.

Els despatxos del professorat han d'estar dotats d'equips informàtics i de comunicacions adequats, a més de l'acompliment de les seves tasques acadèmiques, de tot l'equipament que faciliti, si s'escau, l'atenció tutorial d'aprenentatge de l'estudiantat.

En cas que els despatxos del professorat siguin col·lectius, s'ha de certificar la disponibilitat d'espais adequats i suficients per dur a terme la labor de tutoria de l'estudiantat per part del professorat.»

Vint-i-nou. Es modifica l'apartat 1.a) de l'annex III, que queda redactat de la manera següent:

«1. En el cas dels ensenyaments de Medicina, Infermeria i Fisioteràpia:

a) Les universitats han de disposar, almenys, d'un hospital general i tres centres de salut (de titularitat pública o privada), autoritzats segons el que regula el Reial decret 1277/2003, de 10 d'octubre, pel qual s'estableixen les bases generals sobre autorització de centres, serveis i establiments sanitaris, sobre la base d'un concert o en un conveni.»

Trenta. Es modifica la primera oració de l'annex IV, de la manera següent:

«D'acord amb l'article 8 d'aquest Reial decret, les universitats públiques i privades han de disposar de:»

Article segon. *Modificació del Reial decret 1509/2008, de 12 de setembre, pel qual es regula el Registre d'universitats, centres i títols.*

Es modifica la lletra b) de l'article 15.1 del Reial decret 1509/2008, de 12 de setembre, pel qual es regula el Registre d'universitats, centres i títols, que queda redactada de la manera següent:

«b) Denominació del títol. En el cas dels títols corresponents a ensenyaments de grau i màster s'ha d'indicar el camp d'estudi al qual estan adscrits.»

Article tercer. *Modificació del Reial decret 1002/2010, de 5 d'agost, sobre expedició de títols universitaris oficials.*

El Reial decret 1002/2010, de 5 d'agost, sobre expedició de títols universitaris oficials, es modifica de la manera següent:

U. S'inclou un nou apartat 5 a l'article 3, amb la redacció següent:

«5. Els títols oficials i el suplement europeu al títol es poden emetre en format de paper o en format electrònic.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'expedició material d'aquests títols, junt amb l'expressió de la seva denominació específica, inclosa, si s'escau, la corresponent menció, i la referència expressa a la seva condició d'ensenyaments de grau, ha de fer al·lusió al seu caràcter oficial i validesa a tot el territori nacional, així com indicació de l'Acord del Consell de Ministres pel qual s'estableix l'oficialitat del títol, de conformitat amb els models establerts als annexos I.A i I.B del present Reial decret. De la mateixa manera, s'ha d'incorporar en un lloc visible, just després de la denominació del títol i, si s'escau, de la menció corresponent, que la modalitat d'impartició del títol oficial de grau ha estat presencial, semipresencial o híbrida, o virtual, segons que consti en la memòria d'aquest.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'expedició material d'aquests títols, junt amb l'expressió de la seva denominació específica i la referència expressa a la seva condició d'ensenyaments de màster, ha de fer al·lusió al seu caràcter oficial i validesa a tot el territori nacional, així com, si s'escau, menció expressa a l'especialitat cursada, segons el model que preveu l'annex IV. De la mateixa manera, s'ha d'incorporar en un lloc visible (just després de la denominació del títol i, si s'escau, de la referència a l'especialitat cursada) que la modalitat d'impartició del títol oficial de màster universitari ha estat presencial, semipresencial o híbrida, o virtual, segons que consti en la memòria d'aquest.

En cas que un títol oficial de màster universitari s'imparteixi en una doble modalitat, recollida en la seva memòria respectiva aprovada per l'agència de qualitat, igualment s'ha de consignar de la forma descrita anteriorment, i s'ha d'assenyalar que la modalitat d'impartició del títol oficial de màster universitari ha estat en el grup presencial, semipresencial o híbrid, o virtual, segons que consti en la distribució de places en la memòria d'aquest.»

Quatre. Es modifica la disposició transitòria única, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria única. *Expedició de títols corresponents a ensenyaments anteriors.*

1. L'expedició dels títols oficials corresponents als ensenyaments anteriors als que estableix el Reial decret 1393/2007, de 29 d'octubre, així com dels suplements europeus a aquests títols, s'ha de fer conforme a la seva normativa reguladora.

2. La regulació que tenen els articles 5.3 i 8.3 s'ha d'aplicar a partir del curs acadèmic 2026-2027.»

Article quart. *Modificació del Reial decret 822/2021, de 28 de setembre, pel qual s'estableix l'organització dels ensenyaments universitaris i del procediment d'assegurament de la seva qualitat.*

El Reial decret 822/2021, de 28 de setembre, pel qual s'estableix l'organització dels ensenyaments universitaris i del procediment d'assegurament de la seva qualitat, queda modificat de la manera següent:

U. En els articles 3.3, 10.9, lletres a) i b), 14, apartats 3 i 4, 17.2, 23.1 i 26.5, així com a la disposició transitòria cinquena i a l'annex II, se substitueix la locució nominal «àmbit de coneixement» per la de «camp d'estudi».

Dos. Es modifica l'apartat 4 de l'article 22, que queda redactat de la manera següent:

«4. Les universitats poden elaborar o adaptar els plans d'estudis conduents a l'obtenció del títol universitari oficial de graduada o graduat i de màster al que disposa aquest article, mitjançant els procediments de verificació o modificació que regulen els articles 26, 32 i 33, respectivament. Així mateix, l'informe corresponent de l'òrgan d'avaluació externa competent ha de constatar que es pot atorgar la menció dual als títols en què concorren les circumstàncies que estableixen els apartats 1 i 2. En cap cas, aquesta modificació dels plans d'estudis no pot representar un increment del nombre de places verificades inicialment per l'Administració competent, per a la qual cosa seria necessària la modificació substancial pertinent de la memòria del títol davant el Consell d'Universitats i la determinació ulterior de l'oferta d'ensenyaments i de les places per la Conferència General de Política Universitària.

En cas que es proposin durant els primers cinc anys d'activitat acadèmica d'una nova universitat titulacions oficials diferents de les que recull la memòria de creació o reconeixement, aquestes requereixen una autorització prèvia expressa de la comunitat autònoma corresponent o, en el cas de les universitats de característiques especials, del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, i un informe preceptiu de la Conferència General de Política Universitària en tots dos casos.»

Disposició addicional primera. Procediment i criteris d'avaluació de les memòries a què es refereixen l'article 4.3 i següents per a la creació o per al reconeixement d'una universitat per part de les agències de qualitat.

1. El Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, en el termini màxim de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, ha de proposar a la Conferència General de Política Universitària per a la seva aprovació les bases generals del procediment i dels criteris d'avaluació de les memòries per a la creació o per al reconeixement d'una universitat. A partir de les bases esmentades, que vinculen les agències de qualitat competents, aquestes últimes han de desenvolupar el procediment i els criteris concrets per a l'elaboració i l'aprovació de l'informe a què es refereixen l'article 4.3 i següents.

2. Les agències de qualitat, en el marc que defineix aquest Reial decret i de manera compatible amb el que estipula, poden, si ho consideren així, desenvolupar en el context d'aquest procediment d'avaluació de les propostes de creació o reconeixement d'una universitat «segells de qualitat» que, de la mateixa manera, poden estendre al procés de seguiment dels requisits de qualitat que estableix aquest Reial decret per al conjunt del sistema universitari.

Disposició addicional segona. Centres universitaris creats a l'estranger per les universitats espanyoles.

1. Les universitats poden crear centres a l'estranger per a la impartició de títols oficials universitaris a Espanya i, a més, si s'escau, per a la impartició de títols de formació permanent, tal com estableix l'article 29 de la Llei orgànica 2/2023, de 22 de març.

2. Aquests centres poden tenir la naturalesa jurídica de centre propi o adscrit, o ser una fundació. Per crear-los, la universitat pot establir acords amb altres universitats, entitats, organitzacions i institucions espanyoles, del país on s'ha d'ubicar el centre o de tercers països.

3. De la mateixa manera que aquests centres imparteixen títols universitaris oficials espanyols inscrits en el Registre d'universitats, centres i títols i, si s'escau, de formació permanent, poden impartir titulacions universitàries oficials al país on s'ubiqui el centre, de conformitat amb la normativa vigent en aquest respecte al país esmentat.

En el procediment de verificació, modificació i renovació de l'acreditació dels títols oficials espanyols, aquests centres han de tenir com a referència l'agència de qualitat espanyola corresponent. En cas d'impartir titulacions oficials estrangeres, s'han de sotmetre a la normativa vigent al país on s'ubiqui el centre, per als diversos procediments d'avaluació de la qualitat.

4. Ateses les seves característiques d'un centre ubicat en un altre país, on regeixen normes específiques de gestió del personal docent i investigador i del personal tècnic, de gestió, administració i serveis, aquests centres poden tenir personal propi i, així mateix, poden comptar amb la col·laboració de personal de la universitat espanyola a la qual el centre pertany o està adscrit.

Disposició addicional tercera. *Comparador públic d'ocupabilitat universitària.*

1. El Sistema Integrat d'Informació Universitària ha de publicar al seu portal web, de manera preferent i accessible i de conformitat amb les dades estadístiques disponibles en cada moment, una eina que permeti comparar les variables següents:

a) Les taxes d'ocupabilitat al cap de tres, sis i deu anys des de la finalització dels respectius ensenyaments universitaris oficials.

b) Els salaris bruts mitjans percebuts al cap de tres, sis i deu anys des de la finalització dels respectius ensenyaments universitaris oficials.

c) Les taxes d'afinitat de les ocupacions dels sortits amb la formació rebuda al cap de tres, sis i deu anys des de la finalització dels respectius ensenyaments universitaris oficials.

2. Les variables que requereix l'apartat 1 han de poder ser comparables en funció de cada programa d'estudis equivalent, en funció del nivell dels dits estudis i d'altres variables que es puguin acordar en el Consell d'Universitats.

Disposició transitòria primera. *Professorat de les universitats la docència de les quals és virtual.*

Les universitats la docència oficial de les quals s'imparteixi de manera virtual i que, en la data de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, estiguin ja acadèmicament actives, han de complir el que estableix l'article 7.12 del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, en la redacció que en fa aquesta norma, en el termini de quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret. Les administracions públiques de referència han de corroborar aquest compliment en el termini esmentat i, en cas que no sigui així, l'òrgan competent de la comunitat autònoma o, si s'escau, de l'Administració General de l'Estat ha de requerir a aquesta la regularització de la situació. Per fer-ho, la universitat ha de presentar un pla de mesures correctores en el termini màxim de tres mesos des de l'endemà del dia en què s'hagi efectuat el requeriment, i disposa d'un termini de dos anys com a màxim per desenvolupar aquest pla i, consegüentment, esmenar els incompliments dels requisits exigits. Si no ho fa, les administracions públiques competents poden incoar un expedient de revocació de la llicència d'activitat acadèmica.

Disposició transitòria segona. *Adaptació de les universitats i dels centres universitaris als requisits que preveu aquest Reial decret.*

Sense perjudici de l'aplicació dels terminis específics que preveu aquest Reial decret per a l'adaptació de les universitats i dels centres universitaris a determinats requisits que inclou:

a) Les universitats i els centres universitaris que, en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, tinguin la seva autorització d'inici d'activitat corresponent disposen de fins a tres anys des de la data esmentada per adaptar-se als requisits i les condicions nous establerts amb l'entrada en vigor d'aquest Reial decret. Com a excepció d'això, les

universitats i els centres l'activitat acadèmica dels quals hagi començat durant els tres anys anteriors a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret disposen d'un termini de cinc anys des de la seva entrada en vigor per adaptar-se als nous requisits establerts.

b) Les universitats i els centres ja creats o reconeguts, però encara no autoritzats, disposen de fins a cinc anys des de la concessió de l'autorització d'inici d'activitat per poder-se adaptar als requisits i les condicions nous.

c) Les universitats o els centres que imparteixin ensenyaments universitaris o títols d'educació superior d'àmbit similar a l'universitari d'acord amb sistemes educatius estrangers s'han d'adaptar als requisits i les condicions nous que els siguin aplicables de conformitat amb el que estipula l'article 15 del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, en el termini màxim de tres anys des de l'entrada en vigor del present Reial decret.

d) Quan les universitats encara no s'hagin creat o reconegut, les sol·licituds corresponents s'han de tramitar d'acord amb el que estableix la disposició transitòria tercera.

Disposició transitòria tercera. Règim transitori dels procediments de creació o reconeixement d'una universitat ja iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

1. En els procediments de creació o reconeixement d'una universitat iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, en els quals, en la data esmentada, encara no s'hagi remès a la Conferència General de Política Universitària la proposta d'informe que exigeix l'article 3.1 del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, la comunitat autònoma competent o, si s'escau, el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, ha de sol·licitar a l'agència de qualitat corresponent l'informe a què es refereix l'article 4.3 en la redacció que en fa aquest Reial decret.

2. Prèviament, la comunitat autònoma competent o, si s'escau, el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, ha de sol·licitar a l'entitat promotora de la universitat l'aportació de tota la documentació que l'entitat esmentada consideri adequada per acreditar l'adaptació de la seva proposta als requisits de creació o reconeixement d'una universitat establerts amb l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, per ser avaluats per l'agència de qualitat corresponent. Per fer-ho, l'entitat promotora disposa d'un termini màxim de dotze mesos.

3. Una vegada emès l'informe esmentat, els tràmits successius dels procediments s'han de desenvolupar de conformitat amb el que s'ha estipulat amb l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició transitòria quarta. Aplicació del que disposa l'article 8.5 del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, en la nova redacció que en fa el present Reial decret.

A les universitats l'activitat acadèmica de les quals s'hagi iniciat abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, no els és aplicable obligatòriament el que estipula la nova redacció que fa de l'article 8.5 del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol.

No obstant això, les administracions públiques han de fomentar, en el seu àmbit de competències, l'adopció per part d'aquestes universitats de totes les mesures que permetin que aquestes puguin oferir una capacitat mínima d'allotjament estudiantil semblant a la que preveu l'article 8.5 del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol.

Disposició transitòria cinquena. Terminis específics aplicables a les universitats i als centres.

1. D'acord amb el que disposa l'article 6.5 del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, en la redacció que en fa el present Reial decret, les universitats que ja tinguin activitat econòmica a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret tenen un termini de cinc anys per captar en convocatòries, programes i contractes de recerca i de transferència de coneixement (R+D+I), incloent-hi les càtedres universitàries i la valoració de patents, com a mínim l'equivalent al 2 per cent del seu pressupost total anual, entès com l'import net de la xifra de negocis en el cas de les universitats privades i com l'import del total dels

ingressos en el cas de les universitats públiques. Per a les universitats de nova creació o reconeixement, el termini esmentat és de deu anys a comptar del moment d'aprovació de la llei per la qual es crea o es reconeix.

2. D'acord amb el que disposa l'article 13.7 del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, en la redacció que en fa el present Reial decret, no és necessària l'aprovació de la comunitat autònoma –o de l'Administració General de l'Estat, en el cas de les universitats de característiques especials– per a l'adscripció d'un centre a una universitat quan aquesta s'hagi creat o reconegut amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

3. Els centres a què fa referència l'article 15.5 del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, en la redacció que en fa el present Reial decret, disposen d'un termini de sis mesos, a comptar del moment de la seva entrada en vigor, per constituir el sistema intern de garantia de qualitat i, simultàniament, sol·licitar la certificació del disseny per part de l'agència de qualitat.

4. El protocol que preveu l'article 17.3 del Reial decret 640/2021, de 27 de juliol, en la redacció que en fa el present Reial decret, ha d'estar aprovat i vigent en el termini màxim de dotze mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Despesa pública.*

L'eventual increment de despesa pública en l'àmbit de les universitats públiques i de les respectives comunitats autònomes competents a què pugui donar lloc l'entrada en vigor d'aquest Reial decret no ha de ser objecte de compensació a aquelles amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

7 d'octubre de 2025.

FELIPE R.

La ministra de Ciència, Innovació i Universitats,
DIANA MORANT RIPOLL